

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. května 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Barneta a soudců přísedících Lenky Šteflové a Marka Thürnera

takto:

Obžalovaný

F, **S**, narozený v , bez zjištěného zaměstnání, trvale bytem , t. č.

je vinen, že

minimálně v období **od měsíce září roku 2018 do 18.09.2021** v domě č. p. v ulici **N**, část , který obýval mimo jiné společně s poškozenou **F**, nar. , s níž vedl společnou domácnost a sdílel společné obydlí jako s družkou,

s postupně zvyšující se intenzitou, kdy krátká období klidu střídala období konfliktů, nejprve alespoň jednou za měsíc a od roku 2020 v nepravidelných denních intervalech v opilosti, v nepřiměřené reakci na běžný názorový střet se jmenovanou poškozenou, ze žárlivosti nebo i bez zjevného důvodu ji ponižoval a bezdůvodně a nepřiměřeně kontroloval, zasahoval do sféry jejího soukromí a omezoval její svobodné rozhodování, provokoval ji a sprostě jí nadával jako např. „píča, kunda, děvka“, dále jmenovanou poškozenou verbálně urážel a vyhrožoval jí a její rodině zejména v tom smyslu, že zapálí dům, který společně obývali, nebo že jim způsobí jinou škodu na majetku, že je tam všechny zabije, že si na ně někdo počká, že jí sebere děti a už je nikdy neuvidí, dále po jmenované požadoval nepřiměřenou poslušnost a jednání podle jeho požadavků, včetně felace, přičemž pokud mu poškozená ihned nevyhověla, dožadoval se splnění jeho požadavků boucháním do podlahy, do zdí a křikem, přičemž poškozená mu bez vyjádření odporu či nesouhlasu vždy byla po vůli, aby měla klid, dále jmenovanou poškozenou v blíže nezjištěném počtu případů opakovaně fyzicky napadal, kdy ji bil rukama do hlavy a do rukou, fackoval ji a kopal ji do zad, a při bití ji vyzýval k přiznání k údajné nevěře, kdy výše uvedené vygradovalo dne 2021, kdy jmenovanou poškozenou za přítomnosti jejich nezletilé dcery **H** strhl na zem a zaklekl ji, až nemohla dýchat, u toho jí lámal ruce a poté ji dvěma až třemi údery udeřil pěstí do levé části hlavy, fackoval ji, nadával jí a mimo jiné pod hrozbou, že jejich nezletilé dceři **N** zlomí ruce, požadoval, aby se přiznala k nevěře, a takovým jednáním způsobil poškozené **F**, nar. , psychickou újmu,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let**, jehož výkon se podle ustanovení § 85 odst. 1 trestního zákoníku **za současného vyslovení dohledu** podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let**, v rámci kterého je obžalovaný **povinen probačnímu úředníkovi dokládat své příjmy a výdaje a dále je povinen podrobit se na výzvu probačního úředníka namátkovému testování na přítomnost alkoholu v organismu.**

Podle ustanovení § 85 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení **zdržel užívání a požívání alkoholu.**

Podle ustanovení § 85 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 48 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku je obžalovaný povinen podrobit se ve zkušební době **vhodnému programu sociální výchovy a převýchovy.**

Podle ustanovení § 85 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 48 odst. 4 trestního zákoníku je obžalovaný povinen podle svých sil **nahradit** poškozeným trestným činem **způsobenou újmu.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 47672234, sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava-Vítkovice, způsobenou škodu ve výši 2 346 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené P. [REDACTED] F. [REDACTED], narozené [REDACTED], na náhradě nemajetkové újmy – bolestném, částku ve výši 26 708,21 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % ode dne 23. 3. 2023 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené P. [REDACTED] F. [REDACTED], narozené [REDACTED], na náhradě nemajetkové újmy – jiné nemajetkové újmě, částku ve výši 80 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % ode dne 23. 3. 2023 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená P. F., narozená , odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy – ztížení společenského uplatnění, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená P., narozená , odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy – bolestného a jiné nemajetkové újmy, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 12.12.2022 byla Krajskému soudu v Praze doručena obžaloba na obžalovaného pro podezření ze spáchání jednak zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jednak zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, jichž se měl obžalovaný dopustit jednáním popsáním v obžalobě. K žádosti obžalovaného se část hlavního řízení podle § 202 odst. 5 trestního řádu odehrála v jeho nepřítomnosti. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům.
2. **Obžalovaný u hlavního líčení** uvedl, že se cítí nevinný. Přiznal, že se s družkou P. F., nar. , hádali, ale bylo to vzájemné. Taky ho mlátila, on se bránil. Křičeli na sebe, a jak byl obžalovaný rozčilený, tak to pak řekl hodně špatných věcí a byl sprostý, ale nikdy to nemyslel vážně. Dále obžalovaný odkázal na to, jak vypovídal v přípravném řízení. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu tak soud přečetl protokoly o výsledku obžalovaného z přípravného řízení.
3. **Obžalovaný se v přípravném řízení** dne 20.09.2021 (č.l. 108-114) vyjádřil ke svým osobním, rodinným a majetkovým poměrům. K samotné věci uvedl, že k pořádným hádkám mezi ním a P. docházelo asi tak poslední rok. Obžalovaný následně popsal, jak tyto hádky probíhaly, kdy P. omylem, nechtěně říkal, že ho podvedla a že H. není jeho dítě. U toho se s P. navzájem pohlavkovali, takže pak obžalovaný chytal P. za ruce, aby ho nechala být, i ji od sebe odstrčil. Křičel na ni, ať se uklidní, ale ona jenom opakovala slova, která jí říkal, např. že je kunda, čurák, děvka. K těmto vulgaritám obžalovaný uvedl, že „*když jsem nastartovaný, tak si nevidím do pusy a je mně jedno, co řeknu. Za 10 minut se ale omlouvám a říkám, že jsem to tak nemyslel*“. Takhle se ty hádky opakovaly pořád dokola. S P. se nehádali kvůli mladší dceři N. obžalovaný své děti miluje obě stejně a nedá na ně dopustit.
4. Dále se obžalovaný v rámci svého výsledku před policejním orgánem vyjádřil k incidentu v sobotu dne 2021 a popsal, co mu předcházelo. Dle obžalovaného se v pátek a v sobotu jednalo o nejhorší hádky za celou dobu jejich soužití s P. V pátek se s P. pohádali; obžalovaný už ani neví, proč. Při hádce se s P. pohlavkovali, následně obžalovaný chytil P. za ruce, křičel na ni a nadával jí. P. na obžalovaného taky křičela a nadávala, ale to po domě nebylo slyšet. Když hádka skončila, tak se normálně bavili. Druhý den v sobotu ráno jeli společně na nákup, za matkou obžalovaného a do Vinařic na den horníků. Tady P. pomáhala kamarádovi ve stánku, zatímco obžalovaný se věnoval dětem. V šest večer obžalovaný odjel s dětmi domů, bez P. a když se jí potom snažil marně dovolat, sháněl ji přes její matku, P. F., nar. . Neví, v kolik hodin se P. vrátila, ale hned, jak přišla domů, začali se hádat. Hádky proběhla téměř stejně jako předchozí den, jen na sebe víc křičeli a obžalovaný možná kleknul P. na ruku, aby ho nemohla pohlavkovat. Obžalovaný připustil, že z toho P. mohla mít modřiny, ale jí se modřiny dělají hrozně snadno, i z malého škrábnutí od kočky. Takto se hádali na chodbě domu. U toho byla H. i N., kterou měla P. na ruce. Obžalovaný potom odešel s H. nahoru, P. zůstala dole, a ještě si vyměňovali názory. Tou dobou dorazila na místo policie a obžalovaného zadržela. K dotazům

obžalovaný uvedl, že P. nikdy nedusil, jen jí dal ruku před pusou, aby byla zticha. Taký ji chytil třeba kolem pasu, aby neutekla, nebo do sebe navzájem strkali. Nikdy jí nedal pěstí. Jednou sama omylem narazila obličejem do jeho lokte. Obžalovaný sice uznal, že P. i její matce nadával a vyhrožoval, třeba že ji zabije, ale bylo to nechtěně, v záchvatu vzteku. Asi P. v průběhu hádky někdy řekl, že neumožní, aby se jejich dcera H. stýkala se svou babičkou, matkou P. Nikdy to nemyslel vážně, potom ho to i mrzelo a omlouval se. Taký požadoval po P., aby mu řekla pravdu, jestli ho podvedla. Ona mu sice přísahala na čestné slovo, že mu nevěrná nebyla, a on jí i věřil, ale při další hádce o tom zase pochyboval. Prostě je žárlivý, nemyslel to vážně. K hádkám s P. docházelo, hlavně když byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, jinak málo kdy v poslední době byl pod vlivem alkoholu často, uklidňovalo ho to. P. pije víno. Je možné, že obžalovaný vůči dětem použil hrubší slova, ale násilí ne. Dále obžalovaný popsal, jaký měli se svou družkou P. F. sexuální život. Ten obžalovaný považoval za normální. K frekvenci sexuálních styků uvedl, že dříve měli sex i dvakrát denně, od doby narození dcery N. to bylo méně často. Když už sex měli, vždy to bylo se souhlasem P.; kdyby nesouhlasila, tak by nepřišla. Praktikovali klasickou soulož a orální sex. V neposlední řadě obžalovaný uvedl, že má dlouhou vzduchovku, kterou si předělal a říká jí „pistole“.

5. Obžalovaný svoji výpověď v přípravném řízení doplnil dne 25.10.2021 (č.l. 115-117) tak, že v době, kdy bydleli s P. společně ve , tam s nimi bydleli jejich tři kamarádi, a to J. V., J. M. a jeden H. K tomu, když pracovali s P. na , obžalovaný uvedl, že zde měl problém se zaměstnavatelem. Z toho důvodu pak chtěl, aby tam P. taky přestala pracovat, ale ona nechtěla. Pohádali se, obžalovaný dal P. pohavek a řekl jí, aby „se na něj vysrala“. Co se týče dovolené na Ohři, i zde se s P. pohádali, a to hned první den. Obžalovaný chtěl kvůli tomu odjet domů, ale kamarádi ho přesvědčili, aby zůstal, že by jim pokazil dovolenou. Z čeho tam měla P. monokl, obžalovaný neví, on spal venku na lavičce, zatímco ona byla uvnitř s kamarády. Paní T. mu celý týden zamezovala, aby se s P. stýkal, dělali mu naschvály. Dále se obžalovaný vyjádřil k tomu, jak v domácnosti nakládali s financemi. Peníze dávala dohromady P. se svou mámou s tím, že je to pro všechny. Když chtěl obžalovaný peníze, šel za P., jestli mu dá nějakou korunu nebo jestli by mu půjčila od mámy. Máma (P. F. starší) za ním potom i sama přišla, že nekouše, že když peníze má, tak mu půjčí, když jsou jedna rodina. Obžalovanému taky dávala peníze jeho rodina, zejména jeho nevlastní otec. K P. F. starší obžalovaný uvedl, že „proti němu očkovala“ jeho dceru H., třeba H. nejdou jednou řekla, že ji obžalovaný zabije. Když se obžalovaný se svou družkou P. hádali, tak si na ni musel i sednout, aby ho neškrábala a nekopala. Volal při tom i na její mámu, ale ta nikdy nepřišla. Jakmile ale začala křičet P., tak tam byla „máma“ hned. Obžalovaný dále popsal zdravotní stav své družky P., kdy se stávalo, že P. kolabovala, upadla do bezvědomí a obžalovaný ji musel křísit. Taký má paradontózu a celkově problémy se zuby.
6. Obžalovaný byl opakovaně vyslechnut v rámci přípravného řízení dne 29.03.2022 (č.l. 118-119), kdy nebyl schopen říct, co z toho, co je mu kladeno za vinu, skutečně řekl. Jednal v rozčilení. To pak mluví hodně sprostě. Pokud své družce P. nebo její mámě někdy vyhrožoval v souvislosti s tím, že chtěly volat policii, tak to nemyslel vážně. Nikdy jim neublížil, dům nepodpálil, ani se o to nepokoušel. Na toto jeho jednání měl velký vliv alkohol, který už nyní nepije. Toho času obžalovaný nebyl v kontaktu s poškozenou, pouze si předávali dcery, při čemž k žádnému konfliktu nedošlo. Dne 23. 11. 2022 (č. l. 120-121) obžalovaný tuto svoji výpověď doplnil tak, že je šťastný, že se mají P. i děti doře, a více k věci odmítl vypovídat.
7. **Obžalovaný dále v hlavním líčení** odpovídal na dotazy předsedy senátu. Obžalovaný nejprve rozvedl, jakým způsobem se odehrávaly hádky mezi ním a jeho družkou P., se kterou byl ve vztahu 9 a půl roku. Dle obžalovaného bylo soužití ze začátku dobré. Potom se začali hádat kvůli mámě, protože se třeba do něčeho pletla a obžalovanému to vadilo. Obžalovaný neví, kdy hádky začaly, trvalo to déle. Hodně se s P. hádali až ten poslední půl rok. Velký vliv

na to měl alkohol, který obžalovaný začal pít, když se narodila dcera N. K průběhu hádek obžalovaný uvedl, že hádky byly oboustranné, vyměňovali si s P názory, nadávali si, dávali si navzájem pohlavky. Hádali se o všem možným, zejména kvůli mámě nebo kvůli práci. Následně se obžalovaný blíže vyjádřil k tomu, jak v průběhu posledních let pracoval. Práci neměl poslední rok, dva, předtím pracoval třeba ve Francii nebo v Belgii. Vždy se jednalo jenom o nějakou brigádu, nic víc. S penězi jim vypomáhali jeho rodiče a P máma. Obžalovaný uvedl, že neví, proč nepracoval, byla to jeho chyba, byl vůl. Co se týče dcer, mají k nim s družkou dobrý vztah, ale na jejich výchovu má každý svůj názor. V současné době jsou na tom děti dobře, obžalovaného berou fajn, tráví spolu čas. S družkou si při péči o ně navzájem vycházejí vstříc. Obžalovaný připustil, že dříve holky občas byly přítomny tomu, když se s P hádali. Jak potom byla H starší a uvědomovala si, co se děje, tak jim říkala, aby na sebe přestali křičet. Poté obžalovaný zopakoval, že dle jeho přesvědčení za ty hádky mohl alkohol. Vypil toho hodně, uklidňovalo ho to a asi mu to v té době chutnalo. Dělal to tak, že šel nahoru do pokoje, sednul si a začal pít. Takhle vypil třeba dvě placky rumu a pivo. Alkohol pak zapříčinil, že obžalovaný ještě víc vybuchl. Stalo se, že P chtěla dát obžalovanému facku, a tak ji ohnul z postele, ona spadla a narazila si ruku. Měl od ní škrábance, a když se se chtěl bránit a chytil ji za ruce, tak z toho zase ona měla modřiny. P stačilo málo a hned se jí udělala podlitina. Obžalovaný neví, kdo z nich inicioval konflikt častěji. Někdy P začala opakovat vše, co jí obžalovaný říkal, „očkovala“ ho. Nepřestala do něj šít, ani když jí řekl, ať ho nechá být. Nadávali se různě, sprostě, P mu říkala třeba „čuráku“. Rovněž po něm házela kuchyňské věci, např. měchačku. V rámci těchto potyček neutrpěli žádná výraznější zranění, většinou jenom modřiny nebo škrábance. Taky chtěla P při hádce dát obžalovanému pohlavek a naběhla mu na loket, ale to si udělala sama. K dotazům týkajícím se společných dovolených obžalovaný uvedl, že na Slapech byli pracovně. Obžalovaný tam předělával diskotéku a oni se k němu zachovali hnusně, tak řekl P, která byla za barem, ať se na ně taky vykašle. Potom dal P pohlavek a odešel. Neví, s jakou intenzitou P udeřil. Večer, když se P vrátila, tak se hodně pohádali, křičeli na sebe a nadávali si, ale nic víc. Dále se pohádali, když byli na vodě, to už obžalovaný neví, proč. P pak šla dovnitř, on zůstal venku. Ráno si vše řekli a jeli na vodu a vše bylo v pořádku. Dále obžalovaný uvedl, že dle jeho názoru alkohol mohl i za to, že na P hodně žárlil, takže jí nevěřil a obviňoval ji, že ho podvádí. Žárlivost vedla k hádkám, ale k dětem se neprojevovala. Ve vzteku nicméně P povídal, že ty děti nejsou jeho. Byl vulgární, a co měl na jazyku, to řekl. Nepochybně řekl hodně špatných věcí, třeba že P zabije, ale určitě by to nikdy neudělal. Svůj vztah k rodičům P obžalovaný zhodnotil jako „jak kdy“. Většinou se s P hádali proto, že se její matka hodně pletla do jejich věcí. To se obžalovanému nelíbilo, což říkal spíše P, ale i přímo její matce. S matkou P se obžalovaný určitě pohádal a v rámci hádky jí možná jednou vyhrožoval, ale ona mu taky nadávala a nenechala si nic líbit. O tom, že by P matka chtěla ohlásit jeho chování, obžalovaný neví. Následně popsal, jak matka P „očkovala děti“, že třeba před obžalovaným řekla malé H „ať si dá na tátu pozor, že ji zabije“. Dle obžalovaného měly jeho dcery s matkou P dobrý vztah. Taktéž P měla s matkou normální vztah, ale někdy jí vadilo, že se jí matka do něčeho plete, třeba do domácnosti nebo do toho, co má dělat, ale říkala, že je zvyklá. V neposlední řadě obžalovaný uvedl, že sex s P byl dříve normální. Dělal to furt, třeba obden. Sex dělali normální i orální. Po narození N už ho tolik nebylo. P byla po porodu sešitá a bolelo ji souložit. Penetrativní sex tak nahrazovala orálním sexem, k čemuž docházelo třeba 3x za týden podle toho, jak to na ně přišlo. Vždy to však bylo vzájemné a dobrovolné, což obžalovaný dovozuje z toho, že se ptal a P nikdy neřekla ne. Sex ničím nepodmiňoval.

8. Ke své současné situaci obžalovaný uvedl, že bydlí u rodičů, práci nemá. Dělal 3-4 měsíce jako OSVČ u kamaráda, ale ten umřel. Předtím nic nedělal. Nyní alkohol nepije. Občas si dá Birell, ale když má jednu za 14 dní holky u sebe, tak si nedá ani ten. Výměny dětí probíhají v pořádku, s P si vycházejí vstříc. O ničem jiném, než o dětech se spolu nebaví. Obžalovaný nenavštěvuje adiktologa. Každý druhý týden dochází na probační, vše probíhá bez

problémů. Za celý rok a půl nadýchal jednou, a to jenom proto, že si předtím dal kapky na kašel, ve kterých bylo 35 % alkoholu. Obžalovaný vyloučil, že by proti němu bylo vedeno jiné trestní řízení. Chytili ho ale s autem bez řidičáku, za to dostal ve správním řízení trest zákazu řízení a pokutu.

9. Na základě dotazů přísedících následně obžalovaný popsal, jak probíhal běžný den, když se s P. nehádali. Bylo to fajn, třeba venku dělali dřevo, bavili se. Večer P. vařila, koukali se na televizi. Jak již obžalovaný uvedl, všechno začal ten alkohol. Nebylo záměrem, aby se pohádali, vždy to něco spustilo, nějaká ptákovina. Obžalovaný prostě vstal, šel si do krámu koupit kořalku, pak P. něco řekla, on jí řekl něco zpátky, začali se hádat a tak to šlo celý den. Násilí bylo oboustranné. Poté obžalovaný dodal, že nyní má P. nového přítele, jsou spolu spokojení, a obžalovanému to nevadí. Následně odmítl ve věci vypovídat a odpovídat na další otázky.
10. **Svědkyňe poškozená P. F. starší** u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný byl přítel její dcery P. V roce 2012, když se obžalovaný s P. ještě kamarádili, si svědkyně vybavuje, že s ním byla sranda a vše bylo v pohodě. Svědkyně neví, co se pak stalo, asi měl radši alkohol a kamarády. Doma pak bylo peklo, stupňovalo se to. Začaly být více hádky, následovaly i výhrůžky, zákazy.
11. K dotazům nejprve svědkyně v základních rysech vymezila, jak se vyvíjel partnerský vztah mezi její dcerou P. a obžalovaným. Někdy v roce 2013 jim svědkyně s manželem nabídli, aby se nastěhovali k nim do rodinného domu a předělali si ho podle svého. S tím oba souhlasili, vše bylo v pohodě. Po narození H. v roce 2016 obžalovanému dle slov svědkyně „něco přeskočilo v hlavě“ a začal pít alkohol, doma začaly hádky, které se průběžně stupňovaly, přišly zákazy, urážky, až to vygradovalo v ten osudný den. Důvodem hádek byl nedostatek peněz, jelikož obžalovaný mnohdy nechodil do práce, a alkohol. Dále svědkyně popsala, jakým způsobem se zvyšovala intenzita hádek. Postupně padaly čím dál větší nadávky a urážky, obžalovaný označoval svědkyni za „kundu, píču, starou svini, čobolskou svini“ apod. Jak se narodila první dcera H., byly nadávky každý měsíc, a to když byl obžalovaný napitý. Od roku 2019, kdy P. čekala druhou dceru, už to bylo každý den. Obžalovaný křičel v baráku do noci. Již tehdy v opilosti někdy vyhrožoval, že to, co vybudoval, zničí a rozmlátí, barák rozbije, podpálí. Dle svědkyně byl spouštěčem alkohol. Neví, proč obžalovaný tolik pil, kolikrát mu říkala, ať s tím přestane. Svědkyně rovněž neví, kolik toho obžalovaný vypil, domů už přicházel napitý. Všude se válely placatky a flašky od piva. Dalo by se říct, že potom už byl opilý každý den. Pokud svědkyně zmiňovala zákazy, tím měla na mysli, že musela zalézt do své místnosti a nesměla vystrčit nos. Vnučka k ní nesměla, takže z jedné strany brečela svědkyně a z té druhé vnučka, že nemůže k babičce. Obžalovaný si v podkroví udělal pokoj, kam se s H. zavíral a nechtěl ji pouštět ani dolů. To soužití potom už vůbec nevypadalo hezky, doma to bylo napjaté, byl tam rachot až do noci, nedalo se kolikrát ani spát. Slyšeli to i sousedi. Obžalovaný kopal, bouchal, nadával, byly slyšet rány do zdi. P. pak často musela jít nahoru, kde ale svědkyně neví, co se dělo. Nevylezla z pokoje, protože věděla, že by bylo ještě hůř, že by ji obžalovaný urážel. Taky měla svých starostí dost. Dále svědkyně popsala dům, ve kterém společně žili, a uvedla, že v přízemí měla svoji místnost s kuchyňkou a záchodem, přičemž zbytek domu obývala P. s rodinou. V podkroví byly dva pokoje, které si chtěli předělat podle svého na ložnici a dětský pokoj. Dodnes to však není dodělané, spíš naopak, jak byl obžalovaný opilý, tak je potřeba to celé udělat znovu. Ve výsledku obývali P. s obžalovaným jenom kuchyň a obývací, kdy obžalovaný se od konce těhotenství P. začal zdržovat více nahoře a měl u sebe H., zatímco P. spala v obývací na gauči a vedle ní v cestovní postýlce N.
12. Svědkyně se dále v rámci své výpovědi před soudem podrobně vyjádřila k hádkám, výhrůžkám a k násilí, které se v domě odehrávalo. Uvedla, že ze začátku byly hádky mírnější, a zopakovala, že se postupně stupňovaly. Obžalovaný s P. se nehádali o konkrétních věcech, spíš šlo o to, že obžalovaný hodně pil a žárlil na P., říkal jí, že „je kurva, že se kurví, že je kunda, píča“. Do jejich hádek svědkyně vstupovala, až když slyšela křik. Když pak vyšla ze svého pokoje,

tak na ni obžalovaný zakřičel, aby zalezla. Svědkyně přiznala, že ona i dcera obžalovanému také někdy nadávaly sprostě, člověk se musel nějak bránit. Možná se ti dva hádali taktéž o penězích, protože obžalovaný skoro nechodil do práce, nebyly peníze a barák byl rozestavěný, nebylo na jídlo, na nic. Svědkyně rovněž potvrdila, že párkrát byla svědkem násilí. Dokonce volala na zahradě o pomoc, ale nikdo nepřišel. Dále detailně popsala jeden násilný incident, k němuž u nich doma došlo. Byla u sebe a slyšela z chodby hádku, a jak dcera volá na H[REDACTED], aby běžela k babičce. Na to konto svědkyně vyšla z pokoje a vzala vnučku do náručí, ti dva se mezitím pošťuchovali. Svědkyně poté vyběhla s H[REDACTED] na verandu, dcera běžela za ní a obžalovaný zase za ní, až P[REDACTED] srazil k zemi a jednu ruku jí kroutil za zády. Druhou rukou ji bouchal do zad. Jelikož má P[REDACTED] roztroušenou sklerózu a ložiska v zádech, tak se o ni svědkyně bála a křičela o pomoc. V ten moment obžalovaný P[REDACTED] pustil, ta vstala a vzala si k sobě od svědkyně H[REDACTED]. Svědkyně odešla do pokoje, oni taky zalezli a už se jenom hádali nebo šťouchali v kuchyni. „Šťouchání“ svědkyně vysvětlila jako situace, kdy obžalovaný držel dceru za svetr a někam ji napasoval, do rohu, na lednici nebo na linku, a dcera se bránila, že mu rukama stiskla paže, jako by ho chtěla odstrčit, a přitom si nadávali. To potom svědkyně zakročila a na obžalovaného třeba sprostě křikla. Většinou zareagovali, že je „stará píča“ a ať se do toho neplete. Svědkyně víckrát obžalovanému řekla, že zavolá policii. Nikdy tak ovšem neučinila, neboť obžalovaný a P[REDACTED] jsou její rodina. Svědkyně se potom bála, co obžalovaný v opilosti udělá. Volala o pomoc i jeho matce do [REDACTED], ta pak mnohdy přijela. Ke konci se vše odehrávalo nahoře, kam svědkyně nechodila. Jednou jedinkrát tam chtěla jít a vlítla za ní flaška od piva. Nahoře ožralý obžalovaný mlátil do zdí, vykřikoval, ať jde P[REDACTED] za ním. Když P[REDACTED] nechtěla, tak se rámus stupňoval, asi šlo o kopance a bouchance. Svědkyně neví, proč tam měla dcera chodit, ale nakonec tam šla vždy, když si to obžalovaný vyžadoval. K vnučkám svědkyně uvedla, že H[REDACTED] nahoře plakala, několikrát pak přišla dolů a řekla „babičko, mám ti říct, že jsi stará kunda a nesmím s tebou mluvit“. Bála se, byla vyplašená, nevěděla, co se děje, komu má věřit. Malou N[REDACTED] obžalovaný neuznával, nejevil o ni zájem, v opilosti jí spíš nadával, že je „parchant, harant“. Teď se o obě děti snaží starat, bere si je na víkendy. Svědkyně se dětí nevptává, jak to probíhá, protože H[REDACTED] to období snášela špatně. Jestli se svěruje mamince, to svědkyně neví. Obžalovaný svědkyni nikdy své chování nevysvětloval, rovněž si nepamatuje, že by se jí omluvil. Fyzicky si na svědkyni nedovolil. Pokud se někdy schylovalo k tomu, že by svědkyni uhodil, stoupla si mezi ně dcera a bránila ji. Nikdo jiný s nimi v domě nebydlel, kromě manžela svědkyně, který je ale vážně nemocný a už k tomu nic nepoví. Občas je navštěvovala druhá dcera svědkyně z Prahy. Za účelem odstranění rozporů ve výpovědi svědkyně ohledně toho, kdo s nimi v domě bydlel a jak dlouho, byla svědkyni podle § 211 odst. 3 trestního řádu předestřena část její výpovědi před policejním orgánem ze dne 18. 10. 2021 (č. l. 157). Svědkyně následně potvrdila svoji výpověď z přípravného řízení, že s nimi v domě chvilku bydleli pan J[REDACTED] M[REDACTED] a K[REDACTED], kamarádi a spolupracovníci obžalovaného. Nikdo u nich nevydržel dlouho. Mladí měli hořejšek, svědkyně bydlela v kuchyni s obývánkem a ti kamarádi byli v pokoji, kde je svědkyně teď. Poslední odešel H[REDACTED] V[REDACTED] předtím, než dcera otěhotněla s N[REDACTED].

13. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný má živnost. Ze začátku do práce chodil, pak méně a méně, nakonec jen příležitostně. V době druhého těhotenství dcery přestal pracovat úplně. Obžalovaný s P[REDACTED] se bavili se sousedy K[REDACTED] a s T[REDACTED], navzájem se navštěvovali. S T[REDACTED] byli na vodě, tam svědkyně neví, co se stalo, paní T[REDACTED] jí to nechtěla říct a přidělovat jí další starosti. Kromě vody byli ještě na Slapech, tam to prý taky nedopadlo dobře, to zase svědkyni naznačoval pan V[REDACTED]. Jinak dle svědkyně dcera ven nikam nechodila, na žádný zábavy, výlety, lázně, byla jen doma. Nikam nemohla, jinak by ji obžalovaný nařknul, že „se někde kurvilá“. To jí ale stejně říkal vždycky, jakmile byl pod vlivem alkoholu. Jako příklad svědkyně uvedla, když se s dcerou vrátily z rodinné návštěvy na Slovensku a P[REDACTED] zjistila, že je podruhé těhotná. Obžalovaný dceru podezíral, že N[REDACTED] není jeho, že se P[REDACTED] na Slovensku „kurvilá“ a že je to nějakého „čoboláka“. To bylo přitom dle svědkyně vyloučené. O intimním životě P[REDACTED]

- s obžalovaným svědkyně nemá povědomí. Zranění na dceři začala vídat před těhotenstvím s N[REDACTED], většinou se jednalo o modřiny po těle, někdy škrábance.
14. Svědkyně rovněž přiblížila, jak jim obžalovaný vyhrožoval. Jednou jí dcera volala, že obžalovaný v opilosti vyhrožoval, že N[REDACTED] zabije. Svědkyně pak křičela, že zavolá policii. Neudělala to, protože se bála, co by obžalovaný provedl. Pohružku policií na obžalovaného používala hlavně proto, že doufala, že ho tím zastraší. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že policii nevolala ze strachu. Obžalovaný jí vyhrožoval, že podpálí barák, roztříská to tam, říkal jí, ať nevysrkuje nos z baráku, jinak by se tam nemusela vrátit. Obecně pořád vyhrožoval, byl opilý a svědkyně si říkala, zda to provede, či ne. Nebylo to tak, že když svědkyně zavolá policii, tak by obžalovaný říkal, že něco udělá, ale bála se. Dcera taky nikdy nevolala policii, rovněž ze strachu. P[REDACTED] většinou o pomoc křičela, nebo tedy křičela na obžalovaného něco ve smyslu „*nech mě*“, volala na svědkyni, a ona v ten moment vyšla z pokoje a zasáhla. Zhruba v květnu nebo v červnu už to svědkyně nevydržela a navštívila intervenční centrum. Co se týče dcery, ta dle svědkyně nemá psychické problémy, jediné teď úzkost a strach. Nenavštěvuje ani psychiatra, ani psychologa. Předtím byla zdravá, v pohodě holka. Nebaví se spolu o tom, jestli má P[REDACTED] noční můry nebo strach z obžalovaného, nechťejí se k tomu vracet. Svědkyně též popsala, jak P[REDACTED] při hádce s obžalovaným upadla do bezvědomí a svědkyně ji musela křísit. To bylo poté, co se vrátily ze Slovenska. Neví, proč P[REDACTED] ztratila vědomí, nevyjadřovala se k tomu.
15. K incidentu v sobotu 18. 9. 2021 svědkyně uvedla, že byla na návštěvě u dcery v Praze, takže neví, co se doma stalo. Ten den kolem půl osmé večer jí obžalovaný volal, ať zavolá P[REDACTED] kde je a ať se vrátí domů. Svědkyně podle hlasu poznala, že obžalovaný není fit. Když se následně s dcerou spojila, tak jí řekla, že ji obžalovaný sháněl, a nad to ji požádala, aby jí dala vědět, až dorazí domů. P[REDACTED] dlouho nevolala, a tak asi v 10 hodin večer už to svědkyně nevydržela a zavolala jí sama. Dcera jí řekla, ať přijede, že je u nich kriminálka. V době, kdy svědkyně dorazila domů, P[REDACTED] byla na verandě se sousedkou, plakala. Soused nato předal svědkyni děti a u toho jí řekl, že tam byl velký rachot, nějaká bitka, takže přivolali policii. P[REDACTED] mezitím odjela do nemocnice.
16. Dále svědkyně popsala, jak v rodině nakládali s financemi, jaké byly jejich příjmy a dluhy. Uvedla, že obžalovaný u nich sice bydlel, ale trvalý pobyt zde evidován neměl, ten měl přihlášený ve [REDACTED] u rodičů. Obžalovaný se opíjel jak mimo dům, tak doma. Že je opilý, svědkyně poznala podle jeho chůze a podle jeho vyjadřování a nadávek. Když byl střízlivý, tak byl hodný a svědkyni ani dceři nenadával.
17. K upřesňujícím dotazům státního zástupce následně svědkyně rozvedla, jak se obžalovaný domáhal toho, aby za ním P[REDACTED] přišla nahoru do podkrovního pokoje. Dělal to tak, že vykřikoval ze shora dolů nebo prozváněl telefonem. Svědkyně slyšela, jak tam P[REDACTED] chodí. Kdyby obžalovanému nevyhověla, tak by nebyl klid, obžalovaný by dále bouchal. Stalo se, že dcera nechťela jít nahoru a on byl schopný dělat rachot celé hodiny, např. co přišel z hospody v devět nebo v deset večer do tří hodin do rána.
18. S ohledem na rozpory ve výpovědi svědkyně v tom, zda jí obžalovaný vyhrožoval v souvislosti s tím, že by na něj pro jeho chování zavolala policii, státní zástupce požádal o přečtení části výpovědi svědkyně v přípravném řízení ze dne 18. 10. 2021 (č.l. 161). Svědkyni tak byla postupem dle § 211 odst. 3 trestního řádu předestřena její výpověď, kdy uvedla, že „*[m]ne fyzicky nenapadl, spíše mne psychicky deptal. Zakazoval mi H[REDACTED], sprostě mi nadával. Když jsem slyšela ze shora hádky nebo něco padat, tak to působilo na moji psychiku negativně. Nemohla jsem zasáhnout, hned na mne začal, abych zalezla, a začal mi sprostě nadávat. Několikrát jsem ho varovala, že zavolám policajty. On mi hned začal sprostě nadávat. Říkal, že podpálí barák, ať si rozmyslím, že když vystrčím nos z baráku, že bych ho taky nemusela zpátky strčit. To byl zase opilý. Ta výhrůžka byla běžná, souvisela jak s tím, že bych zavolala policii, tak s tím, že jsem se měla mezi ně motat. Ale já jsem se mezi ně nemotala, já jsem jen chtěla mít klid, Byly u toho všeho dvě malé děti*“. K tomu svědkyně uvedla, že to je vše pravda. Tu policii měla taky běžnou, říkala to, protože chtěla, aby se zklidnil. Obžalovaný nadával a v tom nadávání bylo, že podpálí barák. Když svědkyně řekla, že zavolá policii, obžalovaný na to odpovídal „*žkus to a uvidíš*“ nebo

„já to tady roztřískám, podpálím“. Neřekl doslova „když zavoláš policii“, uvedené výhrůžky pronášel prostě v té hádce. Svědkyně se pak bála, že obžalovaný výhrůžky naplní, pokud by policii zavolala. Svědkyně poté zopakovala, že obžalovaný neřikal přímo „když zavoláš policii, rozbiju ti hubu“, ale bylo to v těch hádkách, takže když řekla, že zavolá policii, on se otočil, usmíval se a říkal, ať zaleze. Nebo začal znovu nadávat a mezi těmi nadávkami bylo i to, že to tam roztříská a barák podpálí, že si vezme H [REDAKCE], že je svědkyně „ta stará kunda, píčá“, a ať zaleze. Tyhle věci říkal předtím, než řekla, že zavolá policii, i potom. Záleželo, jak moc byl opilý. Výhrůžky zapálením domu, a naopak pohrůžky přivoláním policie se objevovaly až v těch větších hádkách. K dotazům zmocněnkyně svědkyně uvedla, že neví, co obžalovaný po P [REDAKCE] chtěl, když za ním měla chodit nahoru. Nahoře byly hádky, křik byl vzájemný. Bývala u toho vnučka. V neposlední řadě svědkyně k dotazu obhájce uvedla, že dcera má od podzimu nebo od Vánoc snad přítele nebo kamaráda. Neví, jak to mezi sebou mají.

19. K žádosti poškozené P [REDAKCE] F [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bylo podle § 209 odst. 1 trestního řádu rozhodnuto o konání jejího výslechu v nepřítomnosti obžalovaného. Obžalovaný byl následně seznámen s její výpovědí prostřednictvím protokolu o hlavním líčení, kdy měl možnost svědkyni klást prostřednictvím předsedy senátu a jeho obhájce svědkyni dotazy, čehož využil, a měl také možnost se k její výpovědi vyjádřit.
20. **Svědce poškozená P [REDAKCE] F [REDAKCE] mladší** (nar. [REDAKCE]) u hlavního líčení dne 22.03.2023 uvedla, že se s obžalovaným seznámili před 11-12 lety, ze začátku bylo všechno v pohodě. Až když měli děti, tak se to zhoršovalo, ale postupně a hrozně pomalu, že si toho člověk nevšiml.
21. K dotazům předsedy senátu svědkyně blíže rozvedla, co měla na mysli tím, že se to ve vztahu s obžalovaným začalo postupně zhoršovat. Skřípat to mezi nimi dle svědkyně začalo ještě, než zjistili, že čekají první dceru. Jednalo se ale o takové běžné hádky a partnerské neshody, jejichž příčinou bylo hlavně to, že svědkyně pracovala jako servírka a obžalovaný na ni kvůli tomu žárlil. Do toho se později přidal alkohol, který chování obžalovaného výrazně zhoršoval. V posledních 2-3 letech byla míra alkoholu velká, obžalovaný pil hlavně rum, a to už od rána, bylo to znát. Stejně tak potom bylo znát, když na alkohol nebyly peníze. Jakmile svědkyně poprvé otěhotněla, myslela si, že se mezi nimi vše zklidní, že obžalovaný nebude tolik žárlit, jelikož bude svědkyně více doma a bude muset změnit zaměstnání. Po narození dcery v září 2016 ale obžalovaný svědkyni vyčítal, že dcera není jeho. To ještě ustáli. Pak obžalovaný odjel pracovat do zahraničí a vrátil se v době, kdy byl dceři rok. V tomto období se svědkyně cítila hezky, ulevilo se jí, nikdo ji nehlídal. Po návratu z Francie si obžalovaný udělal živnost a hledal si různé zakázky a melouchy, většinou ale bylo toto jeho podnikání spíše prodělečné. Časem už ani do práce nechodil, býval třeba měsíc, dva doma, na týden někam šel a zase byl zpátky. Obžalovaný přivezl z Francie peníze, takže to mezi nimi bylo touto dobou v pohodě a nic svědkyni nevyčítal. Špatné to opět začalo být cca 2-3 roky před těhotenstvím s druhou dcerou. Svědkyně se ho snažila napravit, domlouvala mu, ať tolik nepije, ale to ho akorát naštvávalo. On je výbušná povaha a má za to, že nikdy nedělá chyby. Poté svědkyně popsala, jak se projevovala obžalovaného žárlivost, kvůli které svědkyně nikam nechodila a neměla kamarádky. Před lidmi se obžalovaný nicméně choval, jako že nic, až doma začal na svědkyni křičet a být agresivní. Někdy litaly i facky a nadávky. Třeba svědkyni říkal, „Na tobě ses usmívala. Proč ses na něj usmívala? Co s ním máš? Ty bys ho chtěla, vid? Je lepší než já, myslíš? Nesabá mi ani po kotníky“. Svědkyně mu ze začátku oponovala, nakonec zjistila, že je lepší být zticha. Obžalovaný ale furt přidával a přidával, až se konflikt vyhrotil. Tak tomu bylo především tehdy, když obžalovaný začal napadat rodinu svědkyně. Jakmile se začala svědkyně bránit, tak to jenom zhoršila. Za začátku s rodinou svědkyně přitom vycházel dobře. Napadat a urážet je začal v době mezi prvním a druhým těhotenstvím, někdy v roce 2016 až 2017. K častosti agresivního jednání obžalovaného svědkyně uvedla, že byl týden, kdy byl klid, pak týden, kdy se hádali obden. Nemělo to žádný řád, bylo to nečekané. Byly dny, kdy přišli z hospody a choval se normálně. Naopak někdy přišli a vše bylo špatné. Při každé hádce obžalovaný používal sprosté nadávky, např. „kundo, kurvo, svině, píčó“. Svědkyně si to však

nenechala líbit a nadávky mu oplácela. Ze začátku používala mírnější jako blbec nebo idiot, následně i „čurák“. Násilí při hádkách bylo taky, ale to svědkyně neví, kdy začalo. Jako příklad svědkyně uvedla, že jí obžalovaný dal facku a hodil ji o postel, ona se bránila a facku mu vrátila, ale nepomohla si, naopak to bylo horší. Vícekrát se stalo, že ji obžalovaný provokoval, až mu dala facku jako první. Obžalovaný ji nesvazoval ani ji záměrně nedusil či neškrtil. Nejvíce se z jeho strany jednalo o facky a rány do rukou, občas ji kopal do zad. Sevřenou pěstí dostala, a to do hlavy při posledním konfliktu, u kterého zasahovala policie.

22. K výše zmiňovanému incidentu dne 18. 9. 2021 svědkyně uvedla, že vypomáhala kamarádovi ve stánku. Večer bylo potřeba na místě uklidit, protože svědkyně neslyšela, jak jí obžalovaný volal. To obžalovaného naštvalo. Když potom přišla domů, mezi dveřmi našla kočárek s nejmladší dcerou N[REDACTED], která plakala, obžalovaný byl v obýváku. Svědkyně věděla, že je zle. Obžalovaný svědkyni ani nedovolil na dcerku sáhnout. Začal rvát, ať jde za ním, a jakmile přišla do obýváku, tak jí okamžitě dal facku. Říkal, kde byla, že nemohla zvedat telefony, že se tam nastavovala a že si to tam rozdávali ve stánku a podobné nesmysly. Ten večer byl jak smyslů zbavený. Dále konflikt pokračoval tak, že obžalovaný hodil svědkyni na gauč, pak byl na ní a svezli se na zem. Svědkyně se prakticky jen bránila, měla strach. H[REDACTED] na něj křičela, ať svědkyni nechá. Svědkyně zatím ležela na zemi, obžalovaný na ní klečel a ona nemohla dýchat, taky jí lámal ruce. Pak svědkyni zakázal vstát a požadoval, aby se mu okamžitě přiznala, jinak ublíží malé. N[REDACTED] vyndal z kočárku a přiložil jí ruku k rohu místnosti a vyhrožoval svědkyni, že jestli vstane, tak dceři ruku o ten roh zlomí. Ona plakala, H[REDACTED] ho prosila, ať ji nechá být. Poté svědkyně ani neví jak, ale obžalovaný po ní chtěl, aby šla se sousedy vyřídit parkování na ulici, stejně tak už neví, jak jsem malou dostala do ruky. Neměla čas ji přebalit, hlavně chtěla utéct. Na to konto obžalovaný svědkyni řekl, že pokud uteče, vytáhne zbraň a nejdříve prostřelí hlavu malé, aby to viděla, a pak teprve zastřelí ji. Svědkyně nevěděla, co má dělat, dostala hrozný strach. Pak ji obžalovaný poslal za sousedy, ať si přeparkují auto. Když tam šla svědkyně poprvé, bála se na sousedy zazvonit a říct jim, co se děje. Pořád totiž měla doma děti a nevěděla, co obžalovaný udělá. Jinak by bývala utekla. Svědkyně se vrátila domů s tím, že ji sousedi asi neslyšeli, ale ve skutečnosti chtěla zkontrolovat, že jsou dcery v pohodě. S obžalovaným chvíli řešili sousedy, už ji nemlátil, načež ji tam poslal znovu, ať na ně zakřičí. Když je uviděla, tak už to nevydržela a rozbřečela se a všechno jim řekla, bylo toho moc. Kvůli dětem nakonec svědkyně svolila, aby zavolali policii.
23. Dále svědkyně popsala přístup obžalovaného k dcerám. Uvedla, že k té mladší nikdy nepřilnul, až poslední dobou se začal chovat jako otec. Starší dceru si nechával u sebe. Neměl problém po svědkyni „vystartovat“, i když měla malou na ruce. Nadával a rozkopál takovou přenosnou kolébku, kterou měla svědkyně před sebou, a říkal, že je zabije. Takových incidentů bylo hodně. Po narození N[REDACTED] se se starší dcerou odstěhoval do pokoje v podkroví, svědkyně zůstala s malou v obýváku. Když pak něco chtěl, používal k tomu telefon nebo mlátil do stropu, aby za ním svědkyně přišla. Co se týče výčitek, jejich hlavním důvodem byla žárlivost, dále že neměli moc financí. Vždy se nicméně našel nějaký nesmysl, kdy z toho obžalovaný dokázal udělat obrovskou věc, nabaloval na to věci z minulosti a tím vznikla hádka. Vyhrožování, že ublíží svědkyni nebo dceři, bylo ojedinělé, stalo se to tak 3x-4x. Dále říkal, že tam všechno, co vybudoval, zničí, potom dokonce že by mohly svědkyně nebo její matka někoho potkat. Taky prohlašoval, že svědkyni vezme děti a ta už je nikdy neuvidí. Tohle všechno se pokaždé dělo za zavřenými dveřmi. Obžalovaný si dle svědkyně myslel, že vše umí, že je šikovnější než ona, že by měla „držet hubu a krok“. Ke svědkyni se choval jako ke služce. Svědkyně, aby měla klid, se snažila dělat vše, aby to bylo v pořádku a aby nedocházelo k hádkám, dělala, co mu na očích viděla i co jí řekl. Hádkám byly přítomny děti. Svědkyně následně popsala, za jakých okolností zjistila, že je podruhé těhotná, a co to znamenalo pro jejich vztah s obžalovaným. Obžalovaný začal tvrdit, že si toho „parchanta“ udělala na Slovensku, kdy až v současné době začal považovat N[REDACTED] za svou dceru. Obžalovaný nad dcerami nikdy nevztáhl ruku, akorát ten poslední večer naznačoval. Ani jim nenadával, pouze když mluvil se svědkyní, tak holky občas označil hanlivě. Někdy měl nevhodnou poznámku na starší, že je blbá. Co se týče vztahu obžalovaného s rodiči svědkyně,

ze začátku bylo vše v pohodě. Potom nicméně měl za to, že matka svědkyně ji hrozně ovlivňuje, že dělá vše tak, jak chce ona, že svědkyně nemá svoji hlavu. Začal nadávat i matce, že jim kecá do vztahu a všechno ničí. Kdyby přitom rodiče neměli, neměli by ani kde žít a co jíst. Jednou svědkyně vstoupila mezi svou matku a obžalovaného, když se hádali, aby ji nechal být. Sice ji neuhodil, ale praštil někam vedle, aby se vybil. Když se hádka mezi nimi vyhrotila, obžalovaný začal být hodně sprostý, matka mu to ale vracela a nenechala si nic líbit. Svědkyně matku prosila, ať ho neprovokuje, že to bude ještě horší. Matka asi nějaký incident viděla, určitě slyšela. Bavily se spolu o tom, že to není v pořádku, ale obě se bály a nevěděly, jak z toho ven. Matka potom kontaktovala intervenční centrum na Kladně.

24. Svědkyně se vyjádřila k tomu, jak obžalovanému hrozila, že zavolá policii. Dělala to často, ale nikdy to nedokonal, protože jakmile to řekla, začalo to být ještě horší. Odpovídal jí „*to si zkus a dopadnete špatně*“ a sám začal vyhrožovat, že se něco stane jim nebo něco s barákem. Věci v tomto duchu pronášel i bez návaznosti na policii, ale v této souvislosti si to svědkyně vybavovala nejvíce. Její matka na něj též křičela, že pokud toho nenechá, zavolá policii, ale ani ona to nikdy nedokonal, měla strach. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný dělal vše pro to, aby dostala strach. Svědkyně si rovněž vybavila, že jim říkal věci typu „*však uvidíte*“ nebo „*já se vám pomstím*“, prostě že se něco stane, jakmile se ho zbaví. Případně vyhrožoval, že odejde on sám, ale předtím, než odejde, tak že svědkyni sebere děti nebo něco zničí, že tohle chce zpátky, co tam investoval.
25. K intimnímu životu s obžalovaným svědkyně uvedla, že si nemyslí, že by ji k tomu obžalovaný nutil, spíš se naučila vycházet mu vstříc. Jediný co, tak si zvyknul na orální sex. Vždy bouchal, ať to jde udělat. Pravidelně se stávalo, že říkal „*pojď mi to udělat*“ a svědkyně prostě radši šla, chtěla mít klid, a tak ho poslechla. Když to po ní chtěl, byl takový milý a říkal „*slib mi, že přijdeš a uděláš mi hezky, já budu hodný*“. Svědkyně nechtěla celou tu činnost dělat a jednou se pokusila obžalovanému vzepřít. On byl nahoře, ona dole, volal na ni, psal jí na telefon. Svědkyně na něj nahoru volala, že dnes ne, že nikam nejde. Obžalovaný nato začal mlátit do podlahy a do zdí, křičel. Nedalo se to vydržet, takže svědkyně šla a stejně to udělala. Když se jí obžalovaný zeptal, jestli to bylo dobrovolný, přisvědčila, protože chtěla, aby byl klid. Potom už radši neodporovala a udělala to, než aby se dohadovali.
26. Obžalovaný měl dle svědkyně své kamarády, šlo o jeho vrstevníky pohybující se ve stejné profesi. Popíjeli spolu, někteří u nich přespali nebo u nich i chvíli bydleli. Jeden rodinný přítel, který u nich bydlel, byl také svědkem různých incidentů, obžalovaného často krotil. Dále svědkyně popsala, v jaké byli s obžalovaným finanční situaci. Žili z její mateřské a z toho, co jim dala její matka nebo sestra, případně jim půjčovali rodiče obžalovaného. S matkou hospodařily společně, matka držela kasu. Výkyvy financí řešily skrz zastavárny. Sama svědkyně měla kamarády jenom předtím, než začala chodit s obžalovaným, potom s ním trávila tolik času, že kamarádi prakticky zmizeli. Bavila se potom se sousedkami. Když se pokoušela získat nové kamarádky v té hospůdce, tak na to obžalovaný nahlížel tak, že ho určitě pomlouvají, a co si říkají. Svědkyně dělala vše, co obžalovaný řekl. Nebavila se proto s osobami opačného pohlaví, věděla, že se na ně nemůže ani podívat či usmát. Svědkyně nebyla schopna uvést, zda ji k něčemu obžalovaný nutil. Nakonec to označila jako „*donuceně naučený život*“. Blíže to rozvedla tak, že měla a nadále má z obžalovaného strašný strach. Ani si nedovedla představit, že by mu nepřipravila večeři. Obžalovaný ji trestal za svoji žárlivost nebo za to, že byla dle jeho mínění neposlušná. Svědkyně sice netušila, co by jí udělal, ale věděla, že by to nebylo hezké. Rovněž svědkyni psychicky týral po prvním porodu a říkal jí, že je neschopná matka a že ani nedokázala holku porodit s odkazem na to, že svědkyně musela родit císařským řezem. Nejhuře tyto řeči nesla v šestinedělí, postupně si na to ale zvykla. Mezi prvním a druhým porodem začal obžalovaný vyhrožovat, jak již popsala svědkyně výše. Svědkyně popsala, jak vypadal jejich běžný den, kdy ona se starala o oběd a o dcery, odpoledne, pokud něco nevyřizovali nebo někam nejeli, tak se převážně chodilo do hospody. Po příchodu domů záleželo, jestli obžalovaný shledal, že bylo něco špatně, a našel si důvod pro hádku. Pokud ne, dívali se na televizi a šli si lehnout. I v takových případech ovšem svědkyně radši nic neříkala, protože pouhé špatně řečené slovo mohlo vyústit v hádku. Oproti

tomu byly dny, kdy se svědkyni zdál obžalovaný už od rána divný, poznala na něm, že pije. Sáhl-li po pivu, bylo to ještě fajn, jakmile pil rum, držela se svědkyně stranou. Pohádat se dokázali, i když byl obžalovaný strážlivý, ale byl potom výrazně méně agresivní.

27. Svědkyně potvrdila, že nyní s obžalovaným vycházejí dobře, zvládají spolu komunikovat a společně pečovat o děti. Opatrovnické řízení skončilo dohodou. Po rozchodu s obžalovaným se jí život obrátil o 360°. Snaží se žít, ačkoliv měla nehorázný strach z lidí a např. nezvládá, když jí stojí muž za zády. Našla si nové přátele. Rovněž má novou známost, jsou spolu od podzimu. Ze začátku to nebylo jednoduché a stále není schopná mu věřit. Svědkyně se stále musí učit, že nemusí jenom sedět doma, že se může bavit, promluvit s ostatními lidmi. Pořád má nějaké zábrany, ale snaží se je překonávat a jít dál. Přes to všechno svědkyni nejvíc mrzí, co si musely prožít její dcery, hlavně ta starší, ta si to ponese celý život. Svědkyně vyhledala pomoc hned po tom útoku, jela do nemocnice na CT a docházela do intervenčního centra. Dále uvedla, že ve vztahu s obžalovaným se o sebe nesnažila starat, aby neměl důvod žárlit, nemalovala se a nic. Doteď není schopná koupit si něco pro sebe, vždycky měla jenom to, co dostala, a byla s tím spokojená.
28. V neposlední řadě si svědkyně vybavila incident na Slapech roku 2018. Společně s kamarádem, který u nich dlouhodobě bydlel, zde byli v hospůdce s penzionem a s majiteli se domluvili, že pro ně budou pracovat. Oni se nějak nepohodli a následně za svědkyni přišel na bar obžalovaný, ať jde okamžitě pryč a vypadne, což svědkyně odmítla s tím, že pomoc slíbila. Chvilí se dohadovali a něco způsobilo, že se obžalovaný přes ten bar napráhl a dal svědkyni pěstí do nosu. Obžalovaný odešel, svědkyně se šla vydýchat ven, brečela, ale potom se vrátila k práci. Vybavila si, že se tam s ní majitelé bavili, ať to s obžalovaným ukončí, že ty hádky slyší a že obžalovaný pije od rána do večera. Následně je odtamtud vyhodili, že si nepřejí, aby se tam tohle dělo. Nastalo období klidu, kdy se obžalovaný choval jako ukázkový vzorný muž, ale za chvíli se vše vrátilo do starých kolejí.
29. S ohledem na rozpory ve výpovědi svědkyně poškozené F. [redacted] mladší byly podle § 211 odst. 3 trestního řádu v hlavním líčení přečteny protokoly o jejím výsledku z přípravného řízení (č.l. 128-132, 133-136, 137-142). Nato svědkyně potvrdila, že slovně napadat ji obžalovaný začal ještě předtím, než otěhotněla s H. [redacted]. Vybavila si např. žárlivou scénu, kterou jí obžalovaný udělal v hospodě. Hákali se rovněž kvůli tomu, že prakticky pořád bylo málo peněz, i když ne tak málo jako na mateřské. Měli hodně dluhů, dle slov svědkyně „vytloukali klín klínem“. V roce 2015 skončila v insolenci. Dle svědkyně sedí, jak v přípravném řízení popsala, že někam vezla kamarády obžalovaného a měla poruchu na autě a obžalovaný ji záhy obvinil, že si poruchu způsobila sama, aby s nimi mohla být déle. V souvislosti s touto událostí obžalovaný ve vztahu bouchl do předního skla v autě a to rozbil. Pokud před policejním orgánem uvedla, že ji obžalovaný začal psychicky napadat v době prvního těhotenství, měla tím na mysli situace, kdy ji obviňoval, že H. [redacted] není jeho dítě. Následně upřesnila, že na Slapech ji obžalovaný udeřil do nosu. Když ten večer skončila za barem, šla do jejich pokoje. Obžalovaný se vzbudil a v posteli ji začal kopat do zad a neslušně jí nadával kvůli tomu, že ho neposlechla. Taktéž dostala pár facek. V roce 2019 ji fyzicky napadal, a to určitě častěji než jednou do měsíce, hlavně večer. Ze začátku mu vyhrožovala rozchodem, a protože to nepomáhalo, přišly na řadu pohrůžky policií. Dále je pravda, že obžalovaný jednou svědkyni poslal, aby odvezla jeho kamaráda M. [redacted] do Slaného. Už při cestě tam jí ale obžalovaný volal, ať jede okamžitě domů, taky jí psal, že tam jela, „jenom aby se tam kurvila“. Během zpáteční cesty viděli u zastávky v Pcherách obžalovaného, a když u něj svědkyně zastavovala, M. [redacted] vykřikl, že má obžalovaný v ruce nůž. Svědkyně proto ze strachu odjela. M. [redacted] cestou vysadila a domů dojela sama. Nejdrív chtěla jít na policii, ale rozmyslela si to a čekala na obžalovaného. K tomu svědkyně u hlavního líčení doplnila, že se doma zamkla a bála se, až obžalovaný přijde. Předtím na zastávce v ruce obžalovaného nůž neviděla, protože řídila a byla tma. Přiznala, že něco v ruce ovšem držel. Zpanikařila, a tak odjela. Nůž proti ní sice nikdy nepoužil, ale zároveň viděla, že ten alkohol s ním dělá hodně věcí. A tou dobou obžalovaný pil alkohol každý den. Nakonec měl údajně v ruce mobilní telefon, který roztřískal o zem, protože se

naštval ještě víc, že svědkyně ujela. Fyzické napadání ze strany obžalovaného se odehrávalo tak, že se nejdřív hádali a pak dostala od obžalovaného facku, že lže, přičemž se snažil strefovat mimo obličej, aby to nebylo příliš vidět. Svědkyně se snažila bránit, takže obžalovaného většinou poškrábala v obličejí nebo ho kousla. Obžalovaný ji potom chytil za ruce a kroutili jimi, taky svědkyni provokoval a činil na ni psychický nátlak, urážel její rodinu. K dopisům, které svědkyně psala a ve kterých popisovala útoky obžalovaného, uvedla, že tyto vznikaly, když jí bylo nejhůř. Psala je potají na mobilu, protože se potřebovala někomu svěřit. Svědkyně uvedla, že neví, že by si obžalovaný vzal její mobil bez jejího vědomí, spíš, když někomu psala, tak se podíval nebo jí řekl „Komu zase píšeš? Ukaž mi to, já ti nevěřím, píšeš nějakému milencovi“. K upřesňujícímu dotazu předsedy senátu, zda na Slapech dostala do nosu pěstí, když u hlavního líčení i v přípravném řízení shodně uvedla, že pěstí dostala poprvé až v tu poslední sobotu v září, svědkyně uvedla, že fackou to asi nebylo, ale neví, jak tu ruku mohl obžalovaný tehdy natočit. Pokud řekla, že „v poslední době ze sebe dělala poslušnou ovečku, všechno [obžalovanému] odkývala, i když s tím nesouhlasila, chtěla mít klid“, měla tím na mysli období možná od narození N[redacted]. V hlavním líčení nezmiňovala incident z 31. 5. 2021, kdy se vrátila z hospody a obžalovaný jí pod vlivem alkoholu rozrazil ret, protože na to zapomněla, a je ráda. Obžalovaný totiž ten den „naočkovat“ H[redacted], aby jí řekla, že ji nemá ráda. Obžalovaný starší dceru takto proti svědkyni „očkovat“ furt, říkal jí, jaká je máma „kráva a coura, jak se se všemi tabá“.

30. Nad rámec toho, co uvedla u hlavního líčení, svědkyně před policejním orgánem vypověděla ve vztahu k incidentu dne 17. a 18. 9. 2021 následující. V pátek 17. 9. 2021 odjela matka svědkyně do Prahy. Není-li matka doma, obžalovaný bývá umírněnější. Ten den jeli s obžalovaným a s holkami do hospody na [redacted]. Obžalovaný si dal pivo a panáky a začal svědkyni vyčítat, že se na ostatní kluky dívá jinak, než na něj. Svědkyně poté chtěla jet domů, obžalovaný naopak nechtěl a svědkyni vyhrožoval, že pokud odjede, dopadne do špatně (u toho ji držel za mikinu). Jakmile svědkyně poodjela autem na parkoviště, tak jí obžalovaný volal, že si dá ještě pivo, ať na něj počká. Na to mu svědkyně odvětila, že „jestli si to pivo dal, tak dal přednost pivu před dětma a že s ním končí a jede domů“. Doma čekala, až obžalovaný přijde, věděla, že je zle. Obžalovaný poté přiběhl domů, rozrazil dveře a svědkyni strhl na zem, začal na ni rvát, co si to dovolila, mlátil ji, dával jí facky do hlavy. Svědkyně křičela o pomoc, a aby ji nechal, protože jí obžalovaný dlaní přikryl ústa a nos, až se svědkyně nemohla nadechnout. Snažila se uvolnit z jeho sevření, takže ho poškrábala na obličejí a možná i jinde. Poté, co svědkyni pustil, si obžalovaný zalezl nahoru a do rána od něj byl klid. Druhý den, v sobotu 18. 9. 2021, vstal a dělal, jako by nic. Vše probíhalo normálně. Domluvili se, že svědkyně půjde pomoci kamarádovi do stánku, zatímco obžalovaný se bude starat o děti. Děti tam měly program a obžalovaný popíjel pivo a rum. Když se akce chýlila ke konci, obžalovaný s dětma odešel na [redacted]. Se svědkyní si volali, obžalovaný jí nadával, že mu u stánku nenatočila přednostně pivo. Podle hlasu svědkyně poznala, že je opilý a že je něco špatně. Po skončení akce odjela sama domů. Předtím ještě měla telefon od obžalovaného, že jestli nepřijede domů do 10 minut, tak děcka nechá na chodníku před barákem. Po příjezdu šla do obýváku za obžalovaným, on ji okamžitě strhl na gauč a začal ji řezat hlava nehlava, dával jí facky do hlavy, řval, že ho zase neposlechla, že si dělá, co chce, že ji viděl, jak u stánku sahá tomu kamarádovi mezi nohy. Všechny zákazníky označil za „čuráky“, že každému z nich svědkyně pivo dala, jen na obžalovaného se „vysrala“. Při tom fackování svědkyni shodil z gauče na zem, tam po ní chtěl, aby se mu přiznala k údajné nevěře. Rovněž svědkyni hrozil pěstí a pak ji dvakrát nebo třikrát udeřil pěstí do levé části hlavy. Následně si kleknul na její pravou ruku, a pokud mu neřekne pravdu, že jí zlomí ruku nebo jí bude postupně lámat prsty. Taky v této době začal vyhrožovat, že jestli se svědkyně nepřizná k nevěře, zlomí ruku dceři N[redacted], ať si svědkyně vybere, zda má začít levou, či pravou rukou. Dceru vyndal z kočárku a šel s ní ke schodům, kde je špičatý roh, že o ten roh zlomí dceři ruku. Svědkyni oproti tomu přikázal, aby ležela na zemi, jinak dceři zlomí vaz rovnou. Svědkyně hrozně brečela, měla strach, řvala na obžalovaného, ať N[redacted] nic nedělá, ať zabije radši ji. U toho všeho byla i H[redacted], která obžalovaného prosila, aby sestru nechal. Obžalovaný pak vzal N[redacted] za jednu nohu a pověsil ji

hlavou dolů. Po chvíli ji otočil a dal jí pusinku s tím, že by jí nikdy neublížil. Poté obžalovaný přepnul a začal řešit parkování. K tomu svědkyně u hlavního líčení uvedla, že to byla čerstvější výpověď, pamatovala si to lépe.

31. Svědkyně vypovídala podrobněji v přípravném řízení, i co se týče jejich intimního života s obžalovaným. Uvedla, že vše začalo po druhém porodu, který byl komplikovaný, a od té doby měla svědkyně tendenci se sexu vyhýbat. Zároveň chápala potřeby obžalovaného, tudíž se dohodli, že ho bude uspokojovat orálně. Ze začátku to proto dělala dobrovolně. Zhruba od července to ale obžalovaný začal požadovat třeba dvakrát denně, což už svědkyně nechtěla. Pokud svědkyně odmítla, obžalovaný začal vyhrožovat, že nebude dcery pouštět k babičce, že si dcery vezme a ona s matkou už je nikdy neuvidí. Probíhalo to tak, že obžalovaný napsal svědkyni SMS, že „*bude kurba*“, načež svědkyně musela jít nahoru a uspokojit ho orálně. V případě, že na zprávy nereagovala, bouchal do podlahy a křičel. Aby byl doma klid, svědkyně tím pádem jeho pokyny plnila. Ví, že jinak by to bylo ještě horší. Hrozně se ho bála. K tomu u hlavního líčení uvedla, že zprvu mu párkrát řekla, že to nechce, pak to dělala ze své vůle, aby měla klid. Třeba když ji volal a ona říkala, že nechce, nejprve přišlo vypisování, pak začal mlátit do podlahy, ona volala, že prostě nejde, a obžalovaný začal mlátit do zdí, a když už to trvalo fakt dlouho a bylo to k nevydržení, tak prostě šla, aby byl klid. Svědkyně v přípravném řízení popsala, jakým způsobem jí a její matce obžalovaný vyhrožoval. Opakovaně svědkyni říkal, že pokud to někde řeknou, tak že ji zbije, zabije, že unese její děti a ublíží její matce. V případě, že by zavolaly policii, obžalovaný říkal, že si na ně někde počká nebo na ně zavolá své kamarády. Taký říkal, že shoří, a to ve smyslu, že jim zničí život. Uvedené svědkyně v hlavním líčení doplnila, že těch výhrůžek bylo, např. že doma, co udělal, že rozbije. Nejvíce ale jako zbraň používal dcery.
32. Svědkyně dne 23.11.2022 před policejním orgánem rozvedla, jaké následky na jejím zdraví zanechaly prožité události. Zde uvedla, že se bála jak obžalovaného, tak obecně mužů. Obtížně snášela kritiku a nějaký názorový nátlak. Měla noční můry a živé sny. Doteď nemůže slyšet jednu hudební skladbu, kterou měl obžalovaný oblíbenou. Vyjádřila přesvědčení, že negativní dopad na její duševní zdraví vyvolaly spíše verbální a fyzické útoky ze strany obžalovaného, nikoliv zvláštnosti v jejich sexuálním soužití. Při hlavním líčení dodala, že ji obžalovaný nedokázal pochválit a neustále ji ponižoval, že se cítila jako kus hadru. Předtím neměla žádné sebevědomí, nestarala se o sebe. Dodnes nesnáší kritiku, pořád má strach, že udělala něco špatně, neumí se ani sama pochválit. Písničku nedávno slyšela, nemohla pak mluvit.
33. K dotazům státního zástupce svědkyně srovnala období před a po Slapech, kdy jediný zásadní rozdíl viděla v tom, že na Slapech to neprobíhalo v domácím prostředí a měl tam volnější přístup k alkoholu. Pil ale už předtím, než odjeli na Slapy. Dále svědkyně uvedla, že obžalovanému nabízela, ať si udělá test otcovství, nevěří-li, že je H. ■■■ jeho biologická dcera. Když chodila na návštěvu za sousedkou, obžalovanému to vadilo, což dával najevo tak, že svědkyni kontroloval čas, jak často tam chodí, a vždy, když přišla domů, tak se ptal, o čem se konkrétně bavily a proč tam byla dlouho. V odchodu svědkyni nebránil, ale občas jí říkal, ať nechodí. Následně svědkyně srovnala, jak se obžalovaný choval, když měli a neměli peníze na alkohol a na cigarety. Pokud peníze byly, nebylo to v pořádku, ale bylo to klidnější, protože aspoň netrpěl abstinenci příznaky. K formě fyzických potyček svědkyně uvedla, že každá hádka byla specifická. U některé vycítila, že nemá smysl oponovat, u některé se pokusila o odpor, ale kolikrát to tím jenom zhoršila. Hádka mohla vzniknout kvůli něčemu a skončit kvůli něčemu úplně jinému. Obžalovaný svědkyni kopnul do zad na Slapech, ale pak už se to dělo i doma. Když na svědkyni řval, jednalo se o věty typu „*pojd naboru*!“, „*dělej*!“, „*rychle*!“. Svědkyně uvedla, že v současné době obžalovaný výživné nehradí, naposledy jí dal peníze po Vánocích na dárky pro holky. Slyšela, že má obžalovaný problém sehnat práci kvůli tomuto trestnímu řízení. Dále se ve své výpovědi vrátila k tomu, jak obžalovaného orálně uspokojovala, a uvedla, že tou dobou mladší dcera spala dole v postýlce a dcera starší spala vedle něj. Nevyloučila, ani nepotvrdila, že by byla někdy v bezvědomí. Akorát ten poslední večer o sobě chvilku nevěděla. Matka ji snad nekřísila. Je ale pravda, že občas se svědkyni zatemnilo před očima a viděla hvězdičky, hlavně po nějaké velké

ráně, kdy se obžalovanému povedlo trefit ji do hlavy tak, až upadla na zem. Svědkyně neví, kolikrát se to mohlo stát. Následně uvedla, že po prvním porodu se jejich intimní život s obžalovaným celkem brzy vrátil do starých kolejích. Po tom druhém byla hodně sešívána, nemohla pořádně chodit, natož si sednout. Obžalovaný se ovšem dožadoval sexu, i když mu svědkyně říkala, že to fakt nejde. Potom už opravdu hodně otravoval a bylo to neúnosný, tak že se zkusí anální sex. To svědkyni bolelo, ale obžalovaný to stejně dokonal, říkal jí, ať vydrží, že má taky svoje potřeby. Od té doby to už naštěstí nezkoušel a fakt počkal, až svolila, i když pořád naléhal. Byť to v době hlavního líčení byly již více než 3 roky, nadále se v této oblasti necítí svědkyně stoprocentní. S novým partnerem má intimní vztah, o všem mu předem řekla. Partner je ke svědkyni velmi ohleduplný, nedožaduje se sexu, chce nejdříve to sblížení, obětí, políbení, oporu. Orální sex svědkyně vyzkoušela, chtěla partnerovi udělat radost, ale málem se u toho pozvracela. Vrátila se jí představa nemytého a špinavého obžalovaného a úplně se jí zvedal žaludek. Svědkyně má možnost docházet na psychoterapii, ale museli ji nedávno ukončit. Nadále tam má dveře otevřené a v případě potřeby si může kdykoliv domluvit nový termín.

34. Při hlavním líčení dne 25.04.2023 bylo pokračováno ve výsledku svědkyně poškozené P. F. mladší, kdy tato nejprve k dotazům zmocněnkyně vyloučila, že by v době, kdy byla ve vztahu s obžalovaným, měla intimní vztah s někým jiným. Následně svědkyně vysvětlila, proč sousedka M. K. u hlavního líčení dne 22. 3. 2023 uvedla opak. Svědkyně totiž nebyla úplně spokojená s obžalovaným a sousedce se akorát svěřila, že by si přála, kdyby přišel někdo, kdo by ji měl víc rád. Jednalo se spíše o takové pikantnosti, fantazie. K dotazům obžalovaného (které jí byly kladeny prostřednictvím předsedy senátu) zopakovala, že nyní probíhá komunikace s obžalovaným a jeho styk s dětmi bez problémů. Neviděla ho opilého. Alimenty jí neplatí. Dále se k tomu svědkyně již nechtěla vracet, obžalovaný sám moc dobře ví, co jí dluží a nedluží, co udělal a neudělal.
35. Svědkyně P. F. u hlavního líčení uvedla, že poškozená P. F. mladší je její sestra, P. F. starší je jejich matka. O celé záležitosti ví, měla podezření, že to doma není úplně v pořádku, hodně se hádali. Na P. pak viděla i modřiny, které ona ale sváděla na to, že se bouchla, že byla nešikovná. Svědkyně se snažila to ze sestry a z matky dostat, dlouho jí ani jedna nechtěla nic říct. Nad to svědkyně moc dobře viděla, že jsou na tom finančně zle, s bývalým přítelem jim hodně vypomáhali, taky viděla, jak šel rapidně dolů stav baráku.
36. K dotazům předsedy senátu svědkyně popsala, že s nimi jeden čas bydlela, jednalo se o asi půlku roku 2015 a rok 2016. Poté se odstěhovala do Průhonic a domů jezdila na víkendy, nebo když měla dovolenou. Atmosféru v domě popsala jako houpavou. Chvilku byl klid, že si myslela, že to bude v pořádku, pak najednou z ničeho nic byly hádky. Když se ptala, co a proč se děje, proč se hádají, tak jí vždy jen odpověděli, ať to neřeší a neplete se mezi ně. Kolikrát slyšela hádky a rány z pokoje P. a obžalovaného, který byl hned vedle přes zeď. Viděla, že se obžalovaný k P. nechoval hezky, a dokonce, jak do ní jednou strčil. Vůči P. používal vulgaritu jako „ty kurvo jedna“, „jdi do prdele“, „píčo“. P. mu v obraně říkala, ať „už drží hubu“ nebo ji nechá být. Iniciátorem konfliktů byl spíš obžalovaný. Jednou byla svědkem fyzické potyčky, kdy obžalovaný začal strkat do P. až skoro spadla, i když ta byla tou dobou těhotná s H. Jiná větší zranění než modřiny nezaznamenala. Za příčiny hádek svědkyně považovala žárlivost obžalovaného a finance. Pak už to byly i maličkosti, třeba úklid nebo nákup. Dále si svědkyně vybavila jeden incident s pizzou, kdy obžalovaný začal velkou, ale zcela banální hádku, že nedostali pizzu v krabici, nýbrž na talíři. Finance byly mnohdy opravdu špatné, kolikrát nebylo vůbec na jídlo. Svědkyně matce finančně vypomáhala, musely si vzít i půjčku. Asi rok předtím, než to vyvrcholilo, začala matka trochu mluvit o tom, co se doma děje. Ukazovala svědkyni fotky a videa, jak se P. s obžalovaným hádají.
37. Jednání obžalovaného dle svědkyně gradovalo, že začátku se to jevilo jako běžné neshody. Poté, co se roku 2017 odstěhovala do Průhonic, tak to trochu nabralo rychlost, neb měl obžalovaný volnou ruku. Nejvíce to vyvrcholilo roku 2019, kdy jejich otce odvezli do nemocnice. Svědkyně popsala postoj P. i obžalovaného k alkoholu. Sestra dle ní moc pít nechtěla, jen na oslavách

si dala třeba přípítek nebo jednu skleničku. Obžalovaný požíval alkohol denně, svědkyně nacházela poschovávané flašky od tvrdého alkoholu i na takových místech, jako např. na záchodě nebo v poštovní schránce. Pokud se obžalovaný napil hodně, byl zlý a docházelo k hádkám. Co se týče jeho postoje k dcerám, H. byla jeho zlatíčko a hodně si ji bral k sobě. O mladší N. nicméně řekl, že je parchant, odstrkoval ji od sebe a nechtěl ji uznat. H. poté využíval k tomu, aby P. ubližoval, takže malý zakazoval mluvit s P. nebo s babičkou, nesměla chodit dolů. Stalo se, že svědkyně přijela na návštěvu, H. byla uplakaná a evidentně se bála se svědkyní mluvit. Když se jí svědkyně zeptala, co se stalo, tak jí řekla „*teto, já nemůžu mluvit, já musím za tátou*“. Vztahy mezi P. a jejich matkou jsou dle svědkyně dobré od začátku. Vztah obžalovaného s jejich matkou byl již složitější, vycházeli spolu dobře v obdobích klidu, ale jinak na ni byl sprostý a zlý. Jednou svědkyně viděla, že má matka rozštípané dveře od pokoje, jak tam obžalovaný řádil. Matka jí taky popisovala incidenty, kdy se hádali a bylo zase zle, nebo jak po ní letěla flaška od piva, jak slyšela rány a bála se vylézt ven z pokoje. Svědkyně k nim jezdila i v této době, ale čím dál méně. Nastalou situaci sice chtěla řešit a zavolat policii, ale zase to záleželo hodně i na sestře, protože kdyby tam svědkyně zavolala policii a P. by řekla, že se nic neděje, tak by svědkyně musela u policie vysvětlovat, proč je tam bezdůvodně posílá. Z toho důvodu se snažila sestru s matkou přemluvit, aby to nahlásily samy nebo šly alespoň do intervenčního centra.

38. K dotazům zmocněnkyně svědkyně popsala, jak vnímá současný psychický stav své sestry P. Dle svědkyně má P. před sebou ještě dlouhou cestu, ale už je to lepší a dává se postupně dohromady. Je na ní vidět, že špatně snáší hádky a že má dopředu strach z toho, když se chlap napije piva, jak se potom bude chovat. K lidem má sestra dobrý vztah, není vůbec konfliktní. V souvislosti s tou poslední událostí v září 2021 svědkyně zaznamenala, že byla P. smutná, nechtěla ani moc jíst. Sestra si trochu držela odstup a brečela, když byla někde sama, ale bylo na ní vidět, že je skleslá nebo ji něco trápí. Svědkyně se vyjádřila ke stavu domu ve , který obžalovaný celý rozboural a nedodělal. Uvedla, že je bude stát hodně peněz dát ten barák zpátky do pořádku. Bydlet se tam ale dá. Do patra nechodí, protože je celé rozbourané. Předtím tam P. moc nechodila, protože tam měl obžalovaný svůj pokoj, kam si zalézal.
39. **Svědka I. T.** u hlavního líčení uvedla, že se s rodinou obžalovaného a poškozené P. mladší stýkali v roce 2018 a po část roku 2019. Byli nejprve hosty jejich penzionu a pak tam s nimi zůstali jako spolupracovníci. K dotazům předsedy senátu uvedla, že penzion se nachází na Slapech. Byli u nich na přelomu července a srpna 2018. Jelikož potřebovali s manželem pomoci, tak se domluvili, že P. jim bude pomáhat jako servírka a obžalovaný bude pracovat na zahradě. Ze začátku působili normálně, ale již během prvního týdne jejich pobytu slyšeli z jejich pokoje rány a křik. Zatukali proto na dveře, ale P. jim řekla, že je to dobré. Ráno nic neříkala a ani nemusela, neboť dle svědkyně byly vidět svědkyni na pažích modřiny. Dále svědkyně zaznamenala, že obžalovaný P. říkal „kurvo“ a že se „kurví“ a kouká po jiných atd. Hádky byly docela časté, velkou roli v tom hrál alkohol. Pouze jednou byli očitými svědky toho, že obžalovaný P. napadl. Šlo asi o třetí týden jejich pobytu, kdy byla diskotéka a P. byla za barem. Obžalovaný se zde opil a začal být agresivní. V jednu chvíli se sebral, skočil přes ten bar a pravděpodobně ze žárlivosti P. složil na zem a začal ji mlátit. Svědkyně nicméně neviděla, že by mu P. dávala důvod, aby takhle žárlil. Ten třetí až čtvrtý týden P. nadával denně. Bylo to nepříjemné, takže je poprosili, aby penzion opustili. Svědkyně se snažila P. vysvětlit, co se děje. P. jí sice dávala za pravdu, ale zároveň argumentovala tím, že má obžalovaného ráda a že už to přistě neudělá. Co se týče postoje obžalovaného a P. k alkoholu, tak P. nepila. Obžalovaný hodně popíjel alkohol a kouřil trávu. Když byl střízlivý, tak byl dle svědkyně výborný, pracoval bez problémů, staral se o H., dalo se s ním komunikovat, byl příjemný. Při incidentu za barem na P. klečel a mlátil ji pěstmi, že P. pak měla modřinu i na obličeji. Svědkyně se svým bratrancem obžalovaného od P. odtrhli a až do rána ho zavřeli do sklepa, aby se uklidnil. Pak to neprocházovalo. K upřesňujícímu dotazu

zmocněnkyně svědkyně uvedla, že obžalovaný bouchal při hádkách u sebe v pokoji do skříně a do zdi.

40. **Svědčce M. K.** u hlavního líčení uvedla, že s manželem bydleli naproti paní F. a nikdy nic nepoznali. Po 5 letech, co byli s obžalovaným spolu, tak slyšeli nějaké hádky a že jí hodně nadával. Jednou slyšeli z garáže bitku, ale na dotaz, jestli se něco dělo, reagovala P. zamítavě. Když se svědkyně zeptala už potřetí a P. jí vždy řekla, že o nic nejde, tak se přestala vyptávat. Ze začátku vztahu P. s obžalovaným se s nimi krátce přátelili a navzájem se navštěvovali a vše bylo v pořádku. Zhruba v době, kdy se narodila H., se ovšem přestali se sousedy stýkat a zdravít a začali slyšet ty hádky. Většinou se jednalo o žárlivé scény, ze strany obžalovaného padala hodně silná sprostá slova, ale žádnou hlasitou odpověď slyšet nebylo. Akorát při té bitce v garáži slyšeli, že se P. bránila, dále zaznamenali rány, a jak tam padají věci. Znamky fyzického násilí jako modřiny a škrábance na P. pozorovali, ta to sváděla na kočky. Hádky slyšeli, až když byla H. větší. Dále se svědkyně vyjádřila k finanční situaci sousedů, že si k nim chodili půjčovat. Potom ke konci viděli, že obžalovaný chodil ve značkovém oblečení, zatímco P. s dcerami a její matka vypadaly jako „šmudly“. Když se na to paní F. starší zeptali, tak jim řekla, že obžalovaný měl kartu k jejímu účtu, a vždy, když přišly peníze, tak si nakoupil věci pro sebe. Co se týče alkoholu, ten měl obžalovaný v ruce stále, všude před barákem, na okně a na plotě stála piva. Ženy svědkyně nikdy opilé neviděla. Dle mínění svědkyně P. obžalovaného hodně milovala a byla hrozně šťastná, když spolu měli intimní styk. To špatné se svědkyně dozvěděla až na výslechu na Kladně. S ohledem na rozpor ve výpovědi svědkyně byla svědkyni podle § 211 odst. 3 trestního řádu předestřena část její výpovědi z přípravného řízení, kde uváděla, že si jí P. stěžovala, že s ní přítel nemá moc sex a že jí to chybí. Rovněž se měla svědkyni svěřit, že ještě před H. měla i nějakého přítele. K tomu svědkyně v hlavním líčení uvedla, že to myslela tak, že P. právě potřebovala ten intimní styk a s obžalovaným ho tolik neměli, a proto byla šťastná, když k němu někdy došlo. Dalšího přítele měla současně s obžalovaným, bylo to krátkodobé, nějaký úlet.
41. K dotazům předsedy senátu svědkyně uvedla, že jak P., tak obžalovaný měli vztah k dětem hezký. Dále se vyjádřila k hádkám, kterých tolik nezaslechli, krom té jedné bitky v garáži. Když bylo v létě otevřené okno, slyšeli, jak obžalovaný P. nadává, ale nebylo to úplně na denní bázi. Vygradovalo to tím, že kvůli té největší a konečné hádce volali s manželem k sousedům policii. Vše se nicméně dovídali zpětně. Paní F. starší jim říkala, že největší peklo měli asi 3 měsíce předtím. Právě touto dobou, v létě, ji svědkyně potkala a záhy paní F. starší začala plakat, že k ní nechce obžalovaný pouštět vnučky a že jí zakazuje styk s holčičkami. Svědkyni velmi překvapilo, že se záhy paní F. starší roztřásla, že už musí domů, protože za chvíli přijde obžalovaný. K tomu poslednímu incidentu svědkyně uvedla, že asi v 11 hodin večer se vraceli i s dětmi ze sousedovy oslavy padesátin, když se od domu paní F. odlepila postava. Byla to P., měla monokl a žádala je, ať zavolají policii. Řekla jim, že ji obžalovaný strašně zbil, ale že se do toho domu musí vrátit, protože obžalovaný chce dceři zlomit ruku. Taky se bála, že obžalovaný dcery zabije, protože měl někde v domě schovanou pistoli. O násilí v sexuální oblasti P. nikdy nemluvila. K dotazům zmocněnkyně popsala svědkyně dezolátní stav domu F. K dotazu obhájce uvedla, že dle jejího mínění je teď P. asi spokojená, určitě už nemá žádný strach, stará se běžně o děti. Od té doby si na nic nestěžovala a svědkyně ani sama žádný problém nezaznamenala. To na podnět zmocněnkyně svědkyně doplnila tak, že P. vypadá jinak, když se třeba baví, ale je pouze její domněnkou, že poškozená už nemá strach.
42. **Svědčce J. T.** u hlavního líčení uvedla, že byla sousedkou F. a obžalovaného. Hádky pouze slyšela. Poškozenou P. potkávala s modřinami, ta to ale odbývala s tím, že je nešikovná, že se sama o něco uhodila. K dotazům předsedy senátu uvedla, že bydleli nahoře v ulici a F. dole, a to asi pět domů od sebe. Hádky svědkyně popsala jako oboustranné, jejichž důvod neznala, a ze strany obžalovaného tam padala sprostá slova jako např. „kurva, píča, kunda“. Svědkyně vyloučila, že by slyšela sprostá slova od P.

Fyzickou potyčku mezi nimi neviděla. Zaregistrovala nicméně na P modřiny, a to na rukách, na krku a na noze. Obžalovaný zranění neměl. Svědkyně dále popsala dovolenou na Ohři cca roku 2019. Jela s obžalovaným a s P v jednom autě, obžalovaný celou cestu pil alkohol a začínal se všemi přítomnými hádky. Večer se sebral, že tam s nimi nebude, pak se vrátil a P šla za ním, protože jí pořád vypisoval SMS. Taký začal vyhrožovat, že pojede domů, že to auto je jeho, a P už neuvidí holky, teda H. Někam spolu odešli a tam obžalovaný P sbil. Když nepil, tak se s ním celkem dalo mluvit, ale svědkyně ho neviděla jinak, než s flaškou piva v ruce. Svědkyně předtím slyšela, jak P křičí, že ji to bolí, ať ji obžalovaný nechá. Snažila se je najít, ale marně. Jakmile se vrátili, šla P ke svědkyni do stanu, kde strávila i noc, protože se obžalovaného hrozně bála. Za obžalovaným šli kamarádi, aby ho zklidnili, protože nadále vykřikoval a sprostě nadával. Další den jeli každý na lodi s někým jiným. Dle svědkyně byl u obžalovaného spouštěčem alkohol. Pokoušela se P domluvit a dávala jí kontakt na poradny, kde by jí pomohli. V domě s nimi bydlela i matka P, obě se obžalovaného hodně bály. P třeba ani nemohla telefonovat, protože jí obžalovaný hlídal telefon. Pokud chtěla svědkyně přijít na návštěvu, musela tak učinit jen v době, kdy obžalovaný nebyl doma. K dotazům zmocněnkyně svědkyně doplnila, že takto na kafe k nim chodila jednou za 14 dnů, jednou za týden podle toho, jak měla volno. Odstěhovali se v říjnu 2020. Dále svědkyně uvedla, že uvnitř v domě to vypadalo jako na stavbě. Nadále je s P v kontaktu, občas si s P zavolají. Ví, že si P dodělává kurz asistenta, že má teď přítele, přičemž od té doby si jí na nic nestěžovala.

43. V hlavním líčení byly podle § 211 odst. 1 trestního řádu za souhlasu státního zástupce a obžalovaného přečteny protokoly o výslechu svědka M T, svědkyně V B a svědkyně H. Svědkyně z přípravného řízení.
44. **Svědka M T** při své výpovědi před policejním orgánem dne 18.11.2021 (č.l. 222-224) uvedl, že poškozenou P F mladší a obžalovaného poznal asi před 3-4 roky na Slapech. Poškozená s obžalovaným tam byli ubytováni v penzionu, který patřil svědkovi a jeho manželce. Poškozená pro svědka a jeho manželku pracovala jako servírka a za to mohla s obžalovaným bydlet v penzionu celé prázdniny zadarmo. Svědek potvrdil, že obžalovaný svědkyni často napadal. Bezdůvodně na poškozenou žárlil, stačilo, aby se na zákazníka usmála, a už bylo zle. Svědek měl s manželkou pokoj přes chodbu a celé prázdniny poslouchali, jak se poškozená s obžalovaným v noci hádali. Snažili se poškozené domluvit, aby od obžalovaného odešla, ale ta trvala na svém, že se mezi nimi nic neděje. Dále svědek popsal, jak došlo k fyzickému napadení poškozené ze strany obžalovaného. Došlo k tomu na konci prázdnin, když poškozená pracovala na diskotéce. Obžalovaný dal poškozené za barem pár facek a pak zbaběle utekl do pokoje, kde měli nezletilou dceru. Poškozená zato statečně pokračovala v práci. Po tomto incidentu poškozenou s obžalovaným požádali, aby z penzionu odjeli. Taký si předtím všimli, že má poškozená ruce samou modřinu. Bylo jim to jasné, ale přešli to s manželkou bez komentáře, protože poškozená to řešit nechtěla. Obžalovaný se staral o holčičku hezky, rozmazloval ji, nicméně svědkovi přišlo, že ji používal k určitému nátlaku na poškozenou, jako že holku sebere a odjede. V penzionu s poškozenou a obžalovaným byl nějaký starší pán, kolem 50 let, podle všeho to byl pracovní kolega obžalovaného. Co poškozená vydělala, to obžalovaný s tím starším pánem propili. Poškozená nepila. Když pak odjeli a svědkova manželka vytáhla účty, zjistili, že tam měli hodně nezaplaceného alkoholu.
45. **Svědkyně V B** při své výpovědi před policejním orgánem dne 21.03.2022 (č.l. 180-183) uvedla, že poškozená P F starší je její dcera a P F mladší je její vnučka. S dcerou a vnučkou se stýkala, jak to vyšlo, navzájem se navštěvovaly někdy dvakrát do měsíce, někdy u nich svědkyně měsíc nebyla. Denně si telefonovaly. Když svědkyně jezdila na návštěvu k dceři a k vnučce, zůstávala v prostorách domu vyhrazených pro dceru. Při těchto návštěvách zaznamenala, že se vnučka se svým přítelem F denně hádají, pořád tam byl hluk. Jednou byla svědkyně u toho, když obžalovaný vnučku fyzicky napadl. Bylo to v obýváku, obžalovaný vnučku začal jako maniak fackovat, až ho musely s dcerou okřiknout. Poté toho

nechal, ale měl řeči. Svědkyně úplně neví, proč se ti dva hádali, P. [REDAKCE] ale něco říkala, že není na cigarety apod. Víc k tomu ovšem svědkyně nebyla schopna uvést, neboť ani dcera, ani vnučka se jí s ničím nesvěřovaly, aby ji tím nezatežovaly a nepřidělávaly jí starosti.

46. Svědkyně H. [REDAKCE] S. [REDAKCE] při své výpovědi před policejním orgánem dne 25.10.2021 (č.l. 212-215) uvedla, že obžalovaný je její syn. S rodinou syna se navštěvovali, z počátku k nim svědkyně jezdila. Dále je finančně podporovala. Vzali si s přítelem půjčku 500 000 Kč a tuto částku dali obžalovanému, aby s P. [REDAKCE] poplatili dluhy a vzali si auto. Svědkyně ví, že u nich bydlel kamarád, který měl poté zemřít. Živil ho, což se svědkyni nelíbilo. U toho, že by se obžalovaný s P. [REDAKCE] prali, svědkyně nebyla. Viděla nicméně jak na P. [REDAKCE] modřiny na rukou, tak na obžalovaném škrábance. Ví, že obžalovaný nechtěl, aby vnučka chodila k babičce, nebo aby babička o něčem rozhodovala. P. [REDAKCE] je dle svědkyně na své matce závislá. Když je obžalovaný našťvaný, tak je i na svědkyni vulgární, ta ho potom musí okřiknout. Vztah svého syna s P. [REDAKCE] svědkyně popsala tak, že byli schopni si nadávat a za dva dny přijet, jakoby se nic nestalo. Svědkyně ví, že na Slapech došlo k nějakému incidentu, asi se tam syn s P. [REDAKCE] pohádali. K současné situaci svědkyně uvedla, že nyní obžalovaný bydlí u nich a nepije alkohol. Neví o tom, že by předtím vyhrožoval, že ublíží N. [REDAKCE], ale sama poškozená dle svědkyně říkála, že „*když je obžalovaný nasraný, tak si nevidí do huby*“. Svědkyně nevěří, že by obžalovaný byl schopen někomu skutečně ublížit. O jeho sexuálním životě s poškozenou nic neví. Svědkyně připustila, že obžalovaný je asi trochu žárlivý.

47. V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace: klinická psychologie** (č.l. 276-295), který k osobě **poškozené P. [REDAKCE]** F. [REDAKCE] mladší zpracovala znalkyně Mgr. Hana Fechtnerová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace klinická psychologie. Znalkyně u hlavního líčení k věci uvedla, že plně odkazuje na závěry písemného znění znaleckého posudku, který stvrzuje. Z tohoto posudku soud zjistil, že úroveň intelektových schopností poškozené odpovídá pásmu nadprůměru. Nebyly u ní zjištěny známky přítomnosti psychotického onemocnění nebo závislosti na návykových látkách. Osobnost poškozené je výrazně nezralá se závislými rysy, rysy obětování se, sebekritičnosti a sebenejistoty, negativismu a emoční nestability. Poškozená je schopna vnímat prožitě události, je schopna si je zapamatovat a reprodukovat. Vnímání a reprodukce mohou být ovšem mírně zkresleny osobnostní nezralostí poškozené. U poškozené nebyly zjištěny známky zkreslování výpovědi či sklon ke konfabulacím, ani motivace k takovému jednání. Znalkyně ve znaleckém posudku popsala znaky svědčící pro přítomnost symptomu týrané ženy, které znalkyně u poškozené shledala. V minulosti se jednalo zejména o psychické násilí (vyhrožování, emoční vydírání, urážení, dehonestace aj.), fyzické násilí (facky, bití aj.), dlouhodobost, omlouvání chování pachatele, sebeobviňování, pocity bezvýchodnosti, sociální uzavření se, snížení schopnosti vyhledat pomoc a bránit se, bezmocnost. V době znaleckého zkoumání byly dle znalkyně přítomny občasné flashbacky. V ostatních ohledech byl zjevný pozitivní efekt na prožívání a chování poškozené v důsledku konzultací v intervenčním centru. K dotazům pak znalkyně upřesnila, jak se obecně projevuje nezralost osobnosti, a uvedla, že tato nezralost osobnosti je u poškozené forenzně nevýznamná, neboť se nejedná o žádnou závažnou osobnostní ani duševní poruchu. Znalkyně dále vyložila, jakým způsobem se utváří osobnost člověka, kdy tento vývoj zpravidla končí v rané dospělosti. Připustila, že je nicméně možné, aby i u dospělého jedince došlo ke změnám v osobnostních charakteristikách, dostane-li se tento jedinec do krizové situace. Tyto změny mohou být dle znalkyně krátkodobého charakteru, avšak v případě prožití výrazného traumatu se může stát, že příznaky neodezní a provází člověka celý život. To se odvíjí zejména od genetické struktury osobnosti, kdy u osob s labilním temperamentem může docházet při jakémkoliv stresu k dekompenzaci, a naopak u osob s extrovertním stabilním temperamentem změny osobnosti připadají v úvahu pouze po extrémně dramatických obtížích. Ve vztahu k poškozené F. [REDAKCE] znalkyně uvedla, že osobnostní terén poškozené je evidentně labilní. Znalkyně vyloučila, že by u žen po těhotenství vznikaly poruchy osobnosti. V době vyšetření poškozená s obžalovaným již nežila. Setkávali se pouze při předávání

děti. K tomu poškozená uvedla, že to pro ni nebylo příjemné, vybavovaly se jí nehezké vzpomínky. Rovněž se obávala, že by na setkání obžalovaný dorazil pod vlivem alkoholu. Ochotu poškozené předávat obžalovanému děti znalkyně považovala za nadstandardní. Dle znalkyně byl v době soužití s obžalovaným u poškozené přítomen syndrom týrané ženy. Nato znalkyně vysvětlila, jak k tomuto závěru došla, zejména poukázala na to, že poškozená při odchodu ze společné domácnosti s obžalovaným měla modřiny a nebyla na tom psychicky dobře a následně pravidelně docházela do intervenčního centra. Stav poškozené se postupem času stabilizoval, přičemž v době vyšetření poškozená trpěla flashbacky a nebyla si jistá, jestli bude někdy schopna navázat další partnerský vztah, kdy vyjádřila obavy z mužů. Co se týče zpětných vzpomínek, poškozená před znalkyní uvedla, že se jí vybavovalo, jak to bylo u nich doma, pokud na ni např. někdo trochu zvýšil hlas nebo hodně gestikuloval. Poškozená znalkyni zpětně popisovala nevykonnost a problémy s jídlem, kdy nejprve nemohla jíst, a poté měla naopak zase velkou potřebu si dodávat energii a měla hodně chuť na sladké. To znalkyně okomentovala tak, že prát se s jídlem je znakem psychické nerovnováhy. Poškozená u vyšetření neuváděla, že by měla noční můry. Výše uvedené znalkyně shrnula tak, že známky psychotraumatu (tj. emotivní labilita, klinicky subdepresivní nálady, flashbacky a jiné potíže) jsou u poškozené zahrnuty v syndromu týrané ženy, nicméně určit, zda se jedná o posttraumatickou stresovou poruchu, je potom úkolem psychiatra.

48. K dotazům státního zástupce znalkyně uvedla, že přirozeným vývojem se u poškozené objevily rysy interpersonální závislosti a obětování se a tyto se v době krize postupně zvýrazňovaly. Pokud mluvila o známkách syndromu týrané ženy, měla na mysli jak fyzické (bití, facky), tak psychické násilí (hádky, křik, dehonestace, urážky). Takové násilí může mít za následek např. již zmiňované flashbacky, poruchy pozornosti nebo poruchy příjmu potravy. Dále znalkyně uvedla, že v případech domácího násilí osobnostní faktory oběti velmi často překryjí intelektové schopnosti, kdy ženy průměrně až nadprůměrně intelektově vybavené trpí z nějakého důvodu z minulosti sníženými pocity sebevědomí a mají pocit, že na víc nemají. K doplňujícím dotazům předsedy senátu znalkyně vyloučila, že by bylo možné přičítat obtížím poškozené to, že její otec je dlouhodobě nemocný. Na základě dotazů zmocněnkyně znalkyně popsala, z jakých pramenů při zpracovávání znaleckého posudku vycházela, jak probíhá vyšetření před znalcem, jakým způsobem znalec pozná, zda se jedná o naučenou výpověď, a jaké používají testové metody za účelem určení míry konzistence výpovědi posuzované osoby. V případě poškozené znalkyně považuje její výpověď za konzistentní. Poškozená při vyšetření o některých vzpomínkách odmítla mluvit, neboť to pro ni představovalo velké emoční zatížení. Znalkyně následně zopakovala, že výkonový intelekt poškozené je vysoký. Připomněla, že lze nicméně hovořit i o tzv. sociální inteligenci, kterou znalci určují na základě projevů chování konkrétního člověka, zejména zda se osoba chová v určitých situacích adaptabilně. Dle znalkyně se ženy se závislou poruchou chovají neadaptabilně, protože se bojí, aby nebyly opuštěny a nežily samy. Kvůli tomu jsou schopny přijímat, když se k nim někdo chová nepřiměřeně, a naopak danou osobu neustále omlouvají. Ve chvíli, kdy se agresor takové ženě omluví, tak ona zapomene, co se stalo. Je pro ni důležitá ta omluva a řekne si „*on to příště neudělá*“. Jedná se o takové cykly, k jejichž přetrnutí dochází buď extrémním násilím, anebo zásahem třetí osoby. Znalkyně následně vztáhla výše uvedené na případ poškozené, kdy obžalovaný pod vlivem alkoholu poškozenou napadal, aby se jí potom v době střízlivění omlouval, což skončilo až v ten poslední večer, kdy sousedi zavolali na místo policii. Poškozená se obviňovala, že to nechala dojít takhle daleko. Poškozená rovněž u vyšetření vyjádřila přesvědčení, že není dostatečně chytrá, byť má vyšší odborné vzdělání, a celkově projevila výraznou nedůvěru ve své vlastní schopnosti. K doplňujícím dotazům předsedy senátu znalkyně uvedla, že popsána nedůvěra v sebe samou vedla u poškozené k tomu, že byla v partnerském vztahu s partnerem o tolik intelektově nižším. Primárně je nesebevědomá dlouhodobě, v rámci těch skutků se to pouze vystupňovalo. Znalkyně vyloučila, že by zkoumala specifickou věrohodnost poškozené, a rovněž vysvětlila, jak se posuzuje věrohodnost obecná. Věrohodnost jako taková ovšem není otázka pro znalkyni.

49. Dále byl v průběhu trestního řízení vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** (č.l. 300-327), který k osobě **poškozené F. [REDACTED] mladší** zpracovala dne 29.04.2022 znalkyně MUDr. Lucie Závěšická, Ph.D., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalkyně u hlavního líčení odkázala na své závěry, které shrnula. Dle jejího názoru poškozená trpí od 19.09.2021 posttraumatickou stresovou poruchou, tj. PTSP (v době znaleckého zkoumání tedy již po dobu 7 měsíců). Tento závěr znalkyně odůvodnila tak, že poškozená má úzkostné příznaky, flashbacky, má depresivní náladu a trpí poruchami spánku, má děsivé sny. Dále má anorexii, je u ní přítomna hypervigilita, přehnané úlekové reakce, porucha koncentrace pozornosti, hypobulie (nedostatek pevné vůle). Rovněž je nízká frustrační tolerance. Poškozená pociťuje selhání, obviňuje se, má obavy o dcery. Intenzita uvedených příznaků postupně klesá, ale tyto nadále významně ovlivňují kvalitu života poškozené a omezují poškozenou v běžném způsobu života. V době znaleckého zkoumání ovšem dle znalkyně nebylo možné mluvit o chronicitě stavu. Za příčinu PTSP u poškozené znalkyně považuje trauma, které jí způsobilo chování obžalovaného, které dle znalkyně spočívalo zejména v psychickém a ve fyzickém týrání poškozené. Působení jiné okolnosti na vznik PTSP u poškozené znalkyně vyloučila. Domácí násilí mimo jiné vedlo k neurotizaci poškozené a k rozvoji úzkostně-depresivní symptomatiky, nikoliv však ke změně ve struktuře její osobnosti. Poškozená rovněž upravila v důsledku domácího násilí své chování, zejména se snažila nezavdat příčinu k žárlivosti partnera, tj. obžalovaného. Jednání obžalovaného ovlivnilo a ovlivní mezilidské vztahy poškozené, především její budoucí vztahy s muži. Závěrem znalkyně uzavřela, že obžalovaný s poškozenou v jejich vztahu manipuloval prostřednictvím jejich starší dcery (ta říkala poškozené, že ji nemá ráda). Manipulace dále spočívala v tom, že se poškozená chovala tak, aby obžalovanému nezavdala příčinu k žárlivosti (neupravovala se). Poškozená si manipulativní jednání obžalovaného plně neuvědomovala a nebyla schopna se tomu ubránit vzhledem ke svým osobnostním rysům (nezralost a závislost).
50. K výše uvedenému znaleckému posudku následně znalkyně MUDr. Lucie Závěšická, Ph.D. zpracovala **doplňky**. V prvním doplňku znaleckého posudku ze dne 29.06.2022 (č.l. 335-340) znalkyně vyjmenovala omezení v běžném způsobu života poškozené v důsledku PTSP. Dále znalkyně upřesnila, že k rozvoji PTSP u poškozené došlo z větší části v důsledku domácího násilí a vydírání, nikoliv znásilnění. Poškozená sama subjektivně necítila, že by u ní došlo ke znásilnění. Nicméně se obžalovaného tak moc bála, že ho poslechla. Znalkyně ve druhém doplňku ke znaleckému posudku ze dne 05.11.2022 (č.l. 349-360) konstatovala, že u poškozené k 01.11.2022 přetrvávaly stejné příznaky PTSP jako v dubnu 2021. Nad rámec toho uvedla, že poškozená není schopna pro PTSP navázat plnohodnotný partnerský vztah, má nedůvěru vůči mužům a je u ní narušen intimní život. Svůj závěr, že k rozvoji PTSP u poškozené došlo v důsledku jednání obžalovaného, znalkyně opřela o spisový materiál, informace od poškozené a o psychopatologické příznaky, které byly u poškozené přítomny při jejím psychiatrickém vyšetření. Znalkyně nad to odkázala na závěry znaleckého posudku znalkyně Mgr. Fechtnerové, zejména že poškozená nemá sklony ke zkreslování výpovědi nebo ke konfabulacím, ani nemá zjištěnou motivaci k takovému jednání. V návaznosti na lékařskou zprávu z kožní ambulance v Kladně znalkyně uzavřela, že u poškozené došlo pravděpodobně vlivem protrahovaného stresu k rozvoji autoimunitního onemocnění *Lupus erythematoses*.
51. Znalkyně MUDr. Lucie Závěšická, Ph.D., u hlavního líčení zprvu uvedla, že poškozenou vyšetřovala celkem dvakrát, poprvé v dubnu 2021 a následně v listopadu 2022. Při obou těchto vyšetřeních poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou, ačkoliv při druhém vyšetření již byly její příznaky mírnější. Poškozená dle znalkyně vykazovala tyto typické znaky PTSP: porucha nálady, úzkostné příznaky, poruchy spánku, snížená frustrační tolerance, hypervigilita, snížená koncentrace pozornosti, vyhýbavé chování a flashbacky. K dotazům předsedy senátu znalkyně dále uvedla, že uvedené příznaky u poškozené trvaly od posledního incidentu, tj. od 18.09.2021. V rámci vyšetření se znalkyně dotazovala poškozené na průběh jejího běžného dne. Poškozená si znalkyni stěžovala, že má problémy se spánkem a nemůže usnout, a když už usne,

tak se budí, má ošklivé sny. Dále že přes den nemá chuť k jídlu. Znalkyni popisovala situaci, kdy se strašně lekla a cítila se ohrožená, neboť se jí třeba někdo dotkl na ulici na rameni, aniž by ji ohrožoval. Rovněž si stěžovala na zvýšenou únavnost. Sdělovanému dle znalkyně odpovídala i mimika poškozené, která při vyšetření plakala a měla úzkostné příznaky. V důsledku jednání obžalovaného došlo k omezení některých činností z běžného života poškozené, a to po dobu 7 měsíců. Mezi konkrétní omezení znalkyně zařadila neschopnost poškozené navázat plnohodnotný partnerský vztah, neschopnost sexuální aktivity, strach z lidí, strach být večer doma o samotě, nechutenství, pocity nervozity, nemožnost poslechu určitého druhu hudby. Za hlavní příznak PTSP znalkyně považovala, že poškozená nemohla navázat vztah k mužům. Po vyšetření dne 01.11.2022 znalkyně konstatovala, že u poškozené jsou nadále přítomny následující příznaky PTSP: porucha pozornosti a vůle, vyšší únavnost, neschopnost pracovního zařazení v neznámém prostředí, sebevýčitky, neschopnost navázat dlouhodobý partnerský vztah, nedůvěra v muže a omezení v intimním životě. Poškozená dále nebyla schopna dělat to, co dříve, vše jí dělalo problémy, hůře se soustředila a věci jí trvaly déle než obvykle. Poškozená se nadále nemalovala ani nijak neupravovala, což je chování, které si osvojila v době vztahu s obžalovaným, aby mu tím nezavdala příčinu k žárlivosti. Znalkyně vyloučila, že by se na vzniku PTSP u poškozené podílela jiná událost. S ohledem na skutečnost, že poškozená sama sebe ve vztahu upozadila, nebyla schopná si po ukončení tohoto vztahu pro sebe koupit ani tričko. Cítila se méněcenná. Poškozená měla v době druhého vyšetření partnera. Nadále se u ní ale projevovala nedůvěra k mužům, takže pokud jí partner třeba říkal, že o ni opravdu stojí, nechtěla tomu věřit. Partnerovi rovněž z obavy volala, a ač nemusela, hlásila mu, s kým a kam půjde. K tomu znalkyně uvedla, že poškozená má nezralé a závislé povahové rysy a chování naučené ve vztahu s obžalovaným přenáší do dalších vztahů. Dle znalkyně to, že měla poškozená nemocného tatínka, sama poškozená nehodnotila jako něco, co by mělo vliv na její příznaky. Co se týče nočních děsů, ty se u poškozené objevovaly od 19.09. tak 3 měsíce. V této souvislosti poškozená popisovala strach, že se bude opakovat chování partnera. Flashbacky s pocity strachu a ohrožení zažívala i za bdělého stavu. Znalkyně dále vysvětlila, jak u poškozené zjistila depresivní náladu, přičemž vycházela z toho, co jí řekla poškozená, a z jejích neverbálních projevů (plačtivost, úzkostnost, smutek, lehce snížená mimika). Mezi problémy v intimním životě poškozená zařadila neschopnost orálního sexu, nedůvěru k mužům, a že trvá dlouho, než naváže nějaký intimní vztah.

52. K dotazům státního zástupce znalkyně vysvětlila, jaké použila při vyšetření metody. Následně se znalkyně ve své výpovědi zaměřila na období, kdy poškozená prožívala příznaky PTSP nejintenzivněji. Při vyšetření v dubnu 2021 poškozená uvedla, že spí dobře, nejhorší pro ni byly první tři měsíce od toho incidentu. Poškozená popisovala, že v tomto období špatně usínala, často se budila, trpěla flashbacky. Uvedené je sice ovlivnitelné léky, poškozená ovšem žádné užívat nechtěla. Poškozená neměla potíže fyzického rázu. Byla schopná se postarat jak o sebe, tak o dcery. Snažila se doplnit si vzdělání a jednou za 14 dnů chodila do školy. Znalkyně uzavřela, že příčinou vzniku PTSP u poškozené bylo znásilnění, k čemuž došla na základě toho, co jí řekla poškozená, jak to vnímala a cítila. K doplňujícím dotazům předsedy senátu znalkyně uvedla, že poškozená 7x navštívila intervenční centrum, jinak žádnou odbornou pomoc nevyhledala – nebyla na psychiatrii ani neměla nasazené léky. Na základě dotazů zmocněnkyně znalkyně vyložila, jak znalec pozná, jestli si při vyšetření posuzovaný vymýšlí. V případě poškozené znalkyně pozorovala úzkostné příznaky, plačtivost, horší náladu, smutek, hypervigilitu, ostražitost. V listopadu 2022 již bylo vidět, že příznaky u poškozené postupně odeznívaly. Na to konto znalkyně vysvětlila, že průběh PTSP je různý a velké procento pacientů se může vyléčit, což samozřejmě závisí na způsobu léčby – jestli člověk bere léky, dochází na psychoterapie, na jeho celkovém přístupu k léčbě. Je ovšem možné, aby PTSP přešlo do chronického stádia. K dotazům obhájce se znalkyně ve své výpovědi vrátila ke konkrétním příznakům PTSP u poškozené, kdy tato popisovala nechut' k jídlu při prvním znaleckém vyšetření v dubnu. V listopadu 2022 již poškozená nechutenství negovala. Pokud poškozená popisovala obavy o

dcery, potom se bála zejména toho, jaký vliv na ně budou mít prožité události. Mladší dcera jí připadala v pořádku, že na to zapomněla, ale na starší dceři pozorovala nějaké změny v chování. K doplňujícím dotazům předsedy senátu znalkyně shrnula omezení poškozené v běžném životě. Poškozená dle znalkyně byla schopná jít ven, dojit nakoupit, docházet na brigádu do práce, kdy točila za barem. Bála se jít na gynekologii a k zubaři, že ji vyhodí, že se o sebe nestará. Pociťovala únavu. Poškozená se nemohla plně zapojit ve své práci, kdy to popsala tak, že po tom incidentu v září 2021 byla schopná jít za bar, ale nešla do prostoru restaurace.

53. **K osobě obžalovaného** byl v průběhu trestního řízení vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** (č.l. 252-262), a to ze strany znalkyně MUDr. Dany Dufkové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Obžalovaný dle znalkyně netrpí ani netrpěl duševní chorobou ani poruchou, jeho rozpoznávací schopnosti jsou ve střízlivém stavu zcela zachovány, ale jeho schopnost ovládnout počátek zneužívání alkoholu je podstatně snížena. Ve struktuře osobnosti obžalovaného jsou obsaženy sklony k impulsivitě a zkratkovitému chování v zátěžových situacích, kdy tyto povahové rysy jsou umocňovány požitým alkoholem. Intelukt obžalovaného se pohybuje v dolním pásmu průměru až podprůměru. Není chorobně narušen a je schopen chápat smysl trestního řízení a je schopen plnohodnotné účasti v něm. V rámci dotazů pak upřesnila, že u obžalovaného konstatovala plně rozvinutou závislost na alkoholu, protože navrhovala uložení protialkoholní léčby v ambulantní formě. Pod vlivem alkoholu jsou jeho rozpoznávací schopnosti lehce sníženy a ovládací schopnosti jsou sníženy podstatně. K dotazům předsedy senátu uvedla, že nedošlo k vymizení ani jedné z těchto schopností. Za stavu střízlivosti je obžalovaný schopen alkohol odmítnout, ale s obtížemi. Znalkyně obžalovaného vyšetřovala zhruba měsíc poté, co tvrdil, že přestal pít. Navzdory tomu znalkyně stejně navrhla uložení ochranného léčení, neboť u obžalovaného je rozvinutá závislost a takové posuzování jsou schopni abstinentovat třeba půl roku a pak dojde k recidivě závislosti. Při vyšetření obžalovaný verbalizoval, že se na jeho trestné činnosti významně podílel alkohol, nicméně zároveň vyjádřil přesvědčení, že protialkoholní léčbu nepotřebuje. Znalkyně sice vyjádřila pochybnosti o účinnosti ambulantní protialkoholní léčby s ohledem na nulovou motivaci obžalovaného, zároveň ale uvedla, že léčba většinou je účelná, neboť zhruba v polovině terapie dojde u těch osob ke zlomu, kdy získají náhled na svůj abúzus. K recidivě většinou dochází do dvou let od zahájení abstinence. Většina pacientů znalkyni tvrdí, že plně abstinentovat začnou až po čtvrté léčbě. K dotazům státního zástupce znalkyně potvrdila, že ambulantní protialkoholní léčbu je možné podstoupit i ve výkonu trestu odnětí svobody. Na základě dotazů zmocněnkyně znalkyně vysvětlila, jakým způsobem došla k závěrům uvedeným ve znaleckém posudku. Následně k dotazu obhájce uvedla, že pacienti s plně rozvinutou závislostí na alkoholu musí celoživotně abstinentovat, není žádná zlatá střední cesta a není nějaký časový milník, kdy lze říci, že už se u té osoby závislost znovu nerozvine. Pokud by obžalovaný abstinoval, bude se nebezpečnost pro společnost snižovat. K doplňujícím dotazům předsedy senátu uvedla, že plně rozvinutá závislost na alkoholu je silná. U obžalovaného se projevuje ranními doušky, tahy, sníženou společenskou kontrolou v pití. Obžalovaný byl dvakrát i na záchytné stanici. Podle dřívější klasifikace podle Jellineka by se jednalo o 4. stádium.
54. K výpovědi znalkyně Dufkové se **obžalovaný vyjádřil** tak, že každých 14 dnů dochází na probační, přes rok a půl nepije alkohol a vše je v pořádku. Z toho důvodu ambulantní léčení odmítá.
55. Soud dále k prokázání skutku provedl **listinné důkazy**, které měly vliv na jeho rozhodnutí.
56. Za účelem stanovení výše nemajetkové újmy (bolestné) způsobené poškozené F. [REDAKCE] mladší bylo v průběhu trestního řízení zpracováno znalcem MUDr. Vladimírem Kolaříkem, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a traumatologie a stanovení nemateriální újmy na zdraví, **odborné vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví** (č.l. 370-374). Byť je dokument nazván znaleckým posudkem, dle názoru soudu nesplňuje náležitosti znaleckého posudku, zejména co se týká odůvodnění přijatých závěrů (k tomuto srovnej závěry Nejvyššího soudu vyjádřené v usnesení ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 8 Tdo

- 190/2017). Z tohoto důvodu soud předložený důkaz považoval pouze za listinný důkaz v podobě odborného vyjádření. Znalec ohodnotil utrpená zranění poškozené v souladu s metodikou Nejvyššího soudu podle § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a to celkem 175 body. Znalec ohodnotil oděrky a pohmoždění na obličeji a na rukou poškozené celkem 75 body a posttraumatickou stresovou poruchu podřadil zástupně pod kategorii S 0620 (tj. difúzní axonální poranění mozku-lehké, reverzibilní, GCS 15) a ohodnotil ji 100 body.
57. Dále bylo za účelem stanovení výše nemateriální újmy (ztížení společenského uplatnění) způsobené poškozené F. [redacted] mladší zpracováno znalcem MUDr. Vladimírem Kolaříkem **odborné vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví** (č.l. 437-442). Soud ani uvedený důkaz nepovažoval za znalecký posudek dle shora uvedených důvodů a z odborného vyjádření soud zjistil rozsah omezení poškození v důsledku PTSP. Znalec rovněž v souladu s metodikou Nejvyššího soudu podle § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, stanovil výši ztížení společenského uplatnění v penězích na 631 541 Kč, kdy uplatnil modifikační koeficient 120 % s ohledem na věk poškozené.
58. V rámci přípravného řízení byl ohledán rodinný dům v zástavbě nacházející se na adrese [redacted] [redacted], kdy tento dům předtím obýval obžalovaný s poškozenou F. [redacted] mladší s dětmi a s matkou poškozené. Z **protokolu o ohledání místa činu**, včetně fotodokumentace (č.l. 10-21), byla zjištěna dispozice domu a jeho stav ke dni 19.09.2021. Po vstupu do domu jsou na pravé straně chodby zavěšené dveře do další místnosti, následují točivé schody do prvního patra, které nebylo předmětem ohledání. Naproti dveřím od chodby se nachází větší místnost sloužící zřejmě jako obývací pokoj, vlevo od této místnosti volně navazuje kuchyň. V domě se nachází velké množství volně se pohybujících zvířat a všude je značný nepořádek, včetně zvířecích výkalů.
59. Rozsah zranění obžalovaného a poškozené F. [redacted] mladší ke dni 19.09.2021 byl zadokumentován v přípravném řízení. Z **protokolu o prohlídce těla obžalovaného**, včetně fotodokumentace (č.l. 22-33), bylo zjištěno, že na obličeji obžalovaného a na zadní části jeho krku se nacházely vždy dva šrámy evidentně staršího data. Na pravé ruce měl obžalovaný dva hematomy. Z **protokolu o prohlídce těla poškozené**, včetně fotodokumentace (č.l. 34-49), bylo zjištěno, že tato měla viditelná zranění na obličeji, a to oděrku s hematomem pod levým okem a červeno-modrý otok nad tímto okem. Na levé straně krku měla oděrky o velikosti cca 4 cm. Zranění byla rovněž viditelná na rukou poškozené, kdy na pravé ruce měla oděrky a od lokte až po zápěstí hematomy, zatímco na levé ruce u zápěstí měla oděrku s hematomem a po délce celé levé ruky drobné hematomy.
60. Z **úředního záznamu se záznamem z Dräger testu** (č.l. 87) bylo zjištěno, že dne 18.09.2021 v 23:06:22 se obžalovaný podrobil orientační zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu s výsledkem 1,76 ‰. Podle **lékařské zprávy** (č.l. 95) byl obžalovaný v 00:48 hodin dne 19.09.2021 vyšetřen v Oblastní nemocnici Kladno s tím, že je schopen umístění v cele a t. č. nejeví zjevné známky poranění. Z **protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem** (č.l. 379) bylo zjištěno, že téhož dne v 00:50 hodin obžalovaný nadále jevil známky intoxikace alkoholem (nejistota při chůzi, pach alkoholu v dechu, překrvené spojivky), kdy dle svých slov měl předtím požit asi 5 velkých piv a 4 panáky nespécifikované lihoviny. Odběr krve nebyl proveden, neboť to obžalovaný odmítl.
61. Z **dotazníku SARA DN** (č.l. 380-381) bylo zjištěno, že na základě incidentu dne 19.09.2021 byly splněny podmínky pro vykázaní obžalovaného ze společného obydlí.
62. Z **lékařské zprávy** o vyšetření poškozené F. [redacted] mladší ze dne 19.09.2021 (č.l. 384) bylo zjištěno, že tato byla vyšetřena dne 19.09.2021 v 01:37 hodin v Oblastní nemocnici v Kladně, kdy si stěžovala na bolest hlavy a rukou. Ošetřující lékařka konstatovala povrchní poranění vlasové části hlavy, kontuzi hlavy a horních končetin, jinak bez patologie.
63. Z **protokolu o vydání věci** (č.l. 236) poškozená F. [redacted] mladší vydala policejnímu orgánu fotografie a pět listin obsahující text psaný poškozenou. Z těchto **fotografií** (č.l. 238-240) bylo zjištěno, že dne 31.05.2021 měla poškozená rozseknutý spodní ret. Na druhé fotografii je

vyfocené zranění, které nelze blíže určit, avšak zřejmě se jedná o škrábance. Rovněž nelze říct, komu ruka patří, zda je to ruka pravá, či levá apod. Z **dopisů psaných poškozenou** (č.l. 241-245) bylo zjištěno, že poškozená v období od ledna 2020 do července 2020 napsala pět dopisů, ve kterých popisuje nevhodné chování obžalovaného (násilí, urážky, žárlivost, zneužívání alkoholu) a vyjadřuje obavy o život svůj i novorozené dcery N. Rovněž zde rozebírá dva incidenty, kdy sama obžalovaného fyzicky napadla v návaznosti na to, že přál jejímu otci smrt a že s novorozenou dcerou hodil „jako s kusem hadru“. Navzdory tomu všemu popisuje strach od obžalovaného odejít.

64. Z **úctenek ze zastavárny** (č.l. 364) bylo zjištěno, že dne 04.09.2020 zde poškozená F. mladší uzavřela celkem 6 zástavních smluv, jejichž předmětem byly zlaté šperky a elektronika, za které obdržela celkem 7300 Kč. Obžalovaný dále dne 23.07.2021 dal do zástavy elektroniku za částku 600 Kč.
65. Ze **zprávy intervenčního centra** v Kladně ze dne 01.02.2022 (č.l. 376-378) bylo zjištěno, že poškozená F. mladší sem začala docházet dne 24.09.2021. Primárním účelem jejích návštěv zde byla podpora v opatrovnickém řízení a při určení styku dcer s obžalovaným. V rámci krizové intervence potom bylo třeba zmírnit tenzi poškozené v souvislosti se soudním řízením. Po odeznění prvotní nestability a skončení soudního řízení došlo k rozvolnění spolupráce, kdy motivací poškozené k současné spolupráci je, že to po ní požaduje OSPOD. V případě poškozené nelze dle vedoucí centra mluvit o terapii nebo terapeutickém procesu, jednalo se spíše o podpůrná setkání s cílem zkompetentnit poškozenou v péči o sebe a v samostatnosti. Po dobu spolupráce proběhlo sedm osobních setkání a další 3 setkání proběhla s dětskou psycholožkou. Nad rámec výše uvedeného bylo zjištěno, že intervenční centrum ještě před dcerou navštívila dne 09.06.2021 poškozená F. starší. Ta vyhledala služby intervenčního centra, neboť ji měl obžalovaný psychicky týrat, jednou byla skoro napadena fyzicky. Vše mělo začít před rokem, kdy obžalovaný přišel o práci a začal své problémy řešit alkoholem a drogami.
66. Z **vyčíslení nákladů lékařské péče** České průmyslové zdravotní pojišťovny (č.l. 386) soud zjistil náklady poskytnuté zdravotní péče poškozené P. F. mladší, a to ve výši 2346 Kč.
67. Z **výpisu z katastru nemovitostí** (č.l. 393) bylo zjištěno, že rodinný dům s příslušenstvím garáží na adrese [redacted] byl k 17.09.2021 ve výlučném vlastnictví P. F. nar. [redacted].
68. Z listin byly dále zjištěny osobní a jiné poměry obžalovaného.
69. Z **opisu z evidence rejstříku trestů** obžalovaného (č.l. 462) soud zjistil, že obžalovaný má v této evidenci za období od roku 2008 do 2019 celkem sedm záznamů, kdy u pěti z odsouzení již došlo k zahlázení. Trestné činnosti se obžalovaný dopouštěl v souvislosti s řízením motorových vozidel, zejména se jednalo o trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. V případě, že byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen, obžalovaný se osvědčil. V případě některých alternativních sankcí ovšem došlo k jejich přeměně, a obžalovaný tak byl celkem třikrát ve výkonu trestu odnětí svobody.
70. Z **trestního příkazu** Okresního soudu v Kladně ze dne 26.07.2019, č.j. 3 T 114/2019-28 (č.l. 395-396) soud zjistil, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za což mu byl uložen peněžitý trest v celkové výměře 21 000 Kč sestávající z 60 denních sazeb po 350 Kč. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, byl obžalovanému uložen náhradní trest odnětí svobody na dva měsíce. Uvedený trestní příkaz nabyl právní moci dne 22.08.2019. Podle usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 17.02.2020, č.j. 3 T 114/2019-41 (č.l. 397), byly obžalovanému povoleny splátky peněžitého trestu v měsíční výši 2100 Kč.
71. Z **trestního příkazu** Okresního soudu v Kladně ze dne 24.09.2019, č.j. 2 T 153/2019-28 (č.l. 398-399) soud zjistil, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za což mu byl

uložen peněžitý trest v celkové výměře 35 000 Kč sestávající ze 100 denních sazeb po 350 Kč. Zároveň bylo stanoveno, že uložený peněžitý trest může být zaplacen v 7 měsíčních splátkách po 5000 Kč. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, byl obžalovanému uložen náhradní trest odnětí svobody na sedm měsíců. Uvedený trestní příkaz nabyl právní moci dne 16.10.2019.

72. Z **opisu z evidence přestupků** (č.l. 463) soud zjistil, že obžalovaný zde nemá žádný záznam. Ze **zprávy o pověsti** vydané Městským úřadem Slaný (č.l. 401) a Městským úřadem Kladno (č.l. 402) soud zjistil, že k osobě obžalovaného tyto městské úřady neevidují žádné přestupky ani nedisponují jinými poznatky relevantními pro toto trestní řízení.
73. Ze **zprávy o průběhu dohledu** nahrazujícím vazbu Probační a mediační služby Kladno ze dne 02.03.2023 (č.l. 446) bylo zjištěno, že obžalovaný plnil podmínky soudem uloženého dohledu. Obžalovaný rovněž vyjádřil lítost nad celou záležitostí.
74. Na základě výše uvedeného, po zhodnocení všech provedených důkazů v jednotlivosti i ve svých souvislostech dle § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že obžalovaný minimálně v období od měsíce září roku 2018 do 18.09.2021 v domě č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], který obýval mimo jiné společně s poškozenou P [REDAKCE] F [REDAKCE] nar. [REDAKCE], s níž vedl společnou domácnost a sdílel společné obydlí jako s družkou, s postupně zvyšující se intenzitou, kdy krátká období klidu střídala období konfliktů, nejprve alespoň jednou za měsíc a od roku 2020 v nepravidelných denních intervalech v opilosti, v nepřiměřené reakci na běžný názorový střet se jmenovanou poškozenou, ze žárlivosti nebo i bez zjevného důvodu ji ponižoval a bezdůvodně a nepřiměřeně kontroloval, zasahoval do sféry jejího soukromí a omezoval její svobodné rozhodování, provokoval ji a sprostě jí nadával jako např. „píča, kunda, děvka“, dále jmenovanou poškozenou verbálně urážel a vyhrožoval jí a její rodině zejména v tom smyslu, že zapálí dům, který společně obývali, nebo že jim způsobí jinou škodu na majetku, že je tam všechny zabije, že si na ně někdo počká, že jí sebere děti a už je nikdy neuvidí, dále po jmenované požadoval nepřiměřenou poslušnost a jednání podle jeho požadavků, včetně felace, přičemž pokud mu poškozená ihned nevyhověla, dožadoval se splnění jeho požadavků boucháním do podlahy, do zdí a křikem, přičemž poškozená mu bez vyjádření odporu či nesouhlasu vždy byla po vůli, aby měla klid, dále jmenovanou poškozenou v blíže nezjištěném počtu případů opakovaně fyzicky napadal, kdy ji bil rukama do hlavy a do rukou, fackoval ji a kopal ji do zad, a při bití ji vyzýval k přiznání k údajné nevěře, kdy výše uvedené vygradovalo dne 18.09.2021, kdy jmenovanou poškozenou za přítomnosti jejich nezletilé dcery H [REDAKCE] strhl na zem a zaklekl ji, až nemohla dýchat, u toho jí lámal ruce a poté ji dvěma až třemi údery udeřil pěstí do levé části hlavy, fackoval ji, nadával jí a mimo jiné pod hrozbou, že jejich nezletilé dceři N [REDAKCE] zlomí ruce, požadoval, aby se přiznala k nevěře, a takovým jednáním způsobil poškozené P [REDAKCE] F [REDAKCE] nar. [REDAKCE] psychickou újmu.
75. Při stanovení skutkového stavu soud vycházel zejména ze svědeckých výpovědí, kdy nejzásadnější výpovědi byly výpovědi poškozené P [REDAKCE] F [REDAKCE] mladší a její matky P [REDAKCE] F [REDAKCE], přičemž soud dospěl k závěru o věrohodnosti výpovědí obou svědkyň v návaznosti na projednávané události v rodině.
76. Výpověď poškozené P [REDAKCE] F [REDAKCE] mladší je logická, uvěřitelná a nevykazuje zásadnější rozpory. Poškozená před soudem často reagovala spontánně s občasnými projevy emocí. Z výpovědi bylo dále patrné, že přestože pro ni soužití s obžalovaným bylo značně devastující, po jejich rozchodu se jí ulevilo, kdy sama uváděla, že ve vztahu ke společným dětem obžalovaný nyní funguje bezproblémově. Poškozená popsala genezi celého vztahu s obžalovaným včetně postupné eskalace. Ačkoliv se v její výpovědi objevily mírné rozpory, má soud za to, že se nejedná o rozpory v podstatných částech a je možné uvedené připsat časovému odstupu od událostí, případně také snahou poškozené P [REDAKCE] F [REDAKCE] na nepříjemné okamžiky nemyslet a tyto vytěšňovat. Uvedené dle názoru soudu také podporuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, kdy znalkyně konstatovala, že obecná věrohodnost P [REDAKCE] F [REDAKCE] mladší je zachovalá a poškozená má kognitivní schopnosti dostačující na to, aby byla schopna přiměřeně dobře vnímat a zapamatovat si prožitý děj a následně jej reprodukovat.

V jejím případě nebyly zachyceny sklony ke konfabulacím ani sklony ke zkreslování výpovědi. Navíc její psychický stav odpovídá obětem domácího násilí.

77. Obdobně pak svědkyně P. F. starší je dle názoru soudu svědkyní věrohodnou. Byť si je soud vědom příbuzenského stavu s poškozenou P. F. mladší je i její výpověď dle názoru soudu logická, uvěřitelná a nevykazuje zásadnější rozpory. Poškozená P. F. starší popsala, jak situaci vnímala, kdy se dle názoru soudu nikterak nesnažila věci zkreslovat. Soud pak nezjistil žádný důvod, pro který by si poškozená vymýšlela, když její výpověď zapadá i do kontextu dalších provedených důkazů.
78. Poškozená P. F. mladší dle názoru soudu popisem jednání obžalovaného vystihla podstatu domácího násilí, kterému byla ze strany obžalovaného vystavena, když uvedla, že chování obžalovaného k ní se postupem času zhoršovalo, ale byly mezi nimi i chvíle klidu. Nejprve ji verbálně urážel, vyčítal jí vše možné a nadával jí, že je „kurva, kunda, píča, svině“ a ze žárlivosti i bez zjevné příčiny vyvolával hádky. Často ji provokoval a postupně v hádkách přidával, až se konflikt velmi vyhrotil. Následně obžalovaný přešel k psychickému násilí, kdy jí říkal, že je neschopná matka, ať její otec chcípne, že ji dcera H. nemá ráda. Dále po ní vyžadoval nepřiměřenou poslušnost a kontroloval ji, např. poškozené opakovaně volal, aby všeho nechala a okamžitě přišla domů, a za případnou neposlušnost ji trestal, jako např. na diskotéce na Slapech, když s ním odmítla odejít a obžalovaný ji kvůli tomu udeřil do nosu. Obžalovaný po dobu jejich vztahu poškozenou ponižoval, že nic neví a nic neumí, choval se k ní jako ke služce. Ovlivňoval její svobodné rozhodování, kdy poškozená se snažila mu maximálně vyhovět bez ohledu na vlastní přání nebo přesvědčení, aby tak předcházela konfliktům a jakýmkoliv náznakům nespokojenosti obžalovaného. Aby obžalovanému nezavdala příčinu k žárlivosti, se nijak neupravovala, skoro nikam bez něj nechodila a minimalizovala kontakt s dalšími osobami zejména muži. Vyhrožoval jí a vyvolával u ní konstantní pocity strachu, např. že jí vezme děti a ona už je nikdy neuvidí, že bez něj je nic, že si na ně počká a zabije je, že jim zapálí dům, a skrz takto vyvolaný strach s ní manipuloval, protože se poškozená bála toxickou situaci opustit a vztah s obžalovaným ukončit. V neposlední řadě poškozenou fyzicky napadal, zejména údery do hlavy a do rukou a kopy do zad. Vše vyvrcholilo dne 18.09.2021, kdy obžalovaný poškozenou fyzicky napadl a poté ji pod hrozbou, že ublíží dceři N., nutil k přiznání k údajné nevěře. Počátek jednání obžalovaného pak soud v souladu s obžalobou stanovil pobytem na Slapech, kdy jednání obžalovaného již více než přesáhlo intenzitu běžného partnerského soužití a v něm přítomných neshod a následně setrvalo v této intenzitě.
79. Tomuto popisu událostí odpovídá i výpověď matky poškozené, která s nimi bydlela v jednom domě a byla přímým svědkem mnoha hádek a párkrát i toho, jak obžalovaný poškozenou fyzicky napadl. Ostatní svědci ve věci rovněž shodně vypověděli, že obžalovaný hodně pil alkohol, poškozené vulgárně nadával a byl agresivní, protože na P. často vídali modřiny a škrábance (zejména na rukou). Fyzická zranění poškozené jsou ve dvou případech zadokumentována na fotografiích. Následky posledního incidentu také zachycuje zdravotnická dokumentace.
80. Součástí obžaloby bylo také jednání obžalovaného spočívajícím v **sexuálním násilí** vůči poškozené P. F. mladší. Obžalovaný měl po poškozené vyžadovat i přes její nesouhlas orální sex. Tento nesouhlas obžalovaný měl dle obžaloby překonat tím, že hrozil, že nedovolí dcerám stýkat se s babičkou (tj. s matkou poškozené), tlučení do podlahy a do zdí a s vědomím toho, že z něj obecně měla poškozená strach. U hlavního líčení poškozená P. F. mladší však výslovně uvedla, že si nemyslí, že by ji k tomu obžalovaný nutil, spíš se naučila vycházet mu vstříc. Poškozená popsala, jakým způsobem jejich pohlavní styk probíhal, kdy po porodu druhé dcery přišla s tím, že bude obžalovaného uspokojovat ústy (popsala i anální styk, který jí nevyhovoval, a který na její žádost dále neprováděli), neboť vnímala jeho sexuální potřeby, nicméně klasický pohlavní styk jí s ohledem na poporodní stav nebyl příjemný a byl pro ni bolestivý. Svůj nesouhlas s orálním sexem obžalovanému ze začátku párkrát řekla, obžalovaný jí měl přemlouvat a ona se nakonec vždy podvolila s tím, že mu teda vyhoví, než aby se dohadovali nebo aby vzbudil děti a rušil sousedy. Přiznala, že se jí obžalovaný i zeptal,

jestli to dělá dobrovolně, a ona přisvědčila, protože chtěla mít klid. Pokud popisovala, že nechtěla obžalovanému felaci provést, načež on začal křičet a bouchat do podlahy a do zdí, pak zároveň z její výpovědi také vyplynulo, že křikem boucháním do podlahy a do zdí obžalovaný vyjadřoval obecně svoji nelibost tedy i za jiných se sexem nesouvisejících příležitostí. Dle názoru soudu tak pouze z výpovědi poškozené P. F. nelze dovodit, že by ze strany obžalovaného docházelo k sexuálnímu násilí, ale jednalo se spíše o jeho projevy neurvalosti vůči poškozené, kterými poškozenou dlouhodobě týral. Ostatně i poškozená P. F. mladší k sexuálnímu násilí uváděla, že uvedené nebylo to, co jí vadilo (mimo popis chutě nemytého přirození obžalovaného) a spíše vnímala běžné neurvalé každodenní jednání obžalovaného vůči ní. Z uvedeného důvodu má soud za to, že se jednání obžalovaného, které mělo mít povahu sexuálního násilí vůči poškozené P. F. mladší, neprokázalo, kdy se další jiné než provedené důkazy již nenabízely.

81. Soud dále v souladu s obžalobou posuzoval jednání obžalovaného, které mělo spočívat ve vyhrožování a vydírání obou poškozených, a to jak jednání, kdy se obžalovaný měl bránit zavolání policejního orgánu, tak jednání vůči poškozené P. F. mladší, kterou měl výhrůžkami nutit k jednání proti její vůli. I v daném případě soud vycházel z popisu skutečností oběma poškozenými, kdy však je nutné uvést, že oproti přípravnému řízení došlo v hlavním líčení ke zpřesnění jejich výpovědí natolik, že soud musel uzavřít, že ani uvedená jednání obžalovaného nemají povahu samostatných trestných činů. Poškozená F. mladší v přípravném řízení uvedla, že jí obžalovaný opakoval, že pokud někde řekne, co se doma děje, že ji zbije, zabije, že unese její děti a ublíží její matce, zničí jim život. Kdyby zavolaly policii, tak by si na ně počkal nebo na ně zavolał své kamarády. Její matka, P. F. starší, v přípravném řízení vypověděla, že ho varovala, že zavolał policii, a on jí hned začal nadávat a vyhrožovat, že zapálí barák a jí ublíží. Oproti tomu před soudem obě shodně uvedly, že obžalovaný obecně vyhrožoval a nadával pořád, jak byl opilý. V nadávání pronášel i to, že podpálí barák. Obě mu hrozily přivoláním policie, když se ho pokoušely zklidnit, popř. zastrašit. Byla to pro ně běžně užívaná výhrůžka, kterou nikdy neměly v úmyslu realizovat, protože se obžalovaného bály. Svědkyně F. starší před soudem výslovně uvedla, že to nebylo tak, že by řekla, že zavolał policii, a obžalovaný na to řekl, že (jí) něco udělá. Vyhrožoval vším možným při všech hádkách, a občas tak tím pádem činil i v souvislosti s policií. Záleželo, jak moc byl opilý. Soud po porovnání výpovědí obou svědkyň dospěl k závěru, že výpověď učiněná před soudem je věrohodnější, kdy jsou výpovědi obou poškozených konkrétnější, logické a navzájem se doplňují a ve velkém rozsahu se shodují. Vyjasnění rozporů v této části byla v hlavním líčení věnována velká pozornost. Vzniklé rozpory soud připisuje především přílišnému zobecnění výpovědí obou svědkyň z přípravného řízení, neboť až k velkému množství doplňujících dotazů se podařilo soudu ujasnit, že obžalovaný v opilosti zcela běžně pronášel různé výhrůžky, k jejichž realizaci nikdy nepřistoupil. Z výpovědí nevyplývalo, že by obžalovaný pronášel výhrůžky v přímé návaznosti na hrozbu např. v obžalobě uváděné přivolání policie. Naopak se jeví, že obžalovaný vyhrožoval pořád. Podstata jednání obžalovaného byla právě ve skutečnosti, že ve společné domácnosti s partnerkou P. F. mladší udržoval strach z jeho jednání, čímž poškozenou P. F. mladší týral, neboť ta měla neustálý strach z jeho možného jednání, a proto se podvolovala jeho vůli.
82. V dané věci lze dle názoru soudu z provedeného dokazování postavit najisto, že v důsledku jednání obžalovaného trpěla a trpí poškozená P. F. psychickými obtížemi. Soud se tak zabýval jejich trváním a závažností, aby mohl posoudit, zda obtíže mají formu těžkého ublížení na zdraví. Soud tak zkoumal příčinu psychických obtíží, v jakém rozsahu se její obtíže projevují, jak jí omezují v obvyklém způsobu života, jakou měrou jí obvyklý život znesnadňují, jaké jsou možnosti léčby, jakými medicínskými prostředky a jak dlouho s jakým dopadem na poškozenou působily.
83. Pokud jde o **následek v podobě posttraumatické stresové poruchy** u poškozené, soud v tomto ohledu vycházel ze závěrů znaleckého posudku (a jeho doplňku) z oboru zdravotnictví,

odvětví psychiatrie, a z výsledku příslušné znalkyně před soudem. Podle znaleckého posudku poškozená již sedm měsíců trpěla posttraumatickou stresovou poruchou, k jejímuž rozvoji u ní došlo v důsledku psychického a fyzického týrání ze strany obžalovaného. Působení jiné okolnosti na vznik a rozvoj posttraumatické stresové poruchy u poškozené znalkyně vyloučila. Posttraumatická stresová porucha se u poškozené projevovala úzkostí, flashbaky, depresivní náladou, poruchami spánku, anorexií, hypervigilitou, přehnanými úlekovými reakcemi, poruchami koncentrace pozornosti, hypobulií, nízkou frustrační tolerancí a pocity selhání. V této souvislosti je nutné uvést, že při prokazování posttraumatické stresové poruchy, jejího původu, charakteru a projevu je znalecký posudek z příslušného oboru a odvětví sice důležitým důkazem, nejedná se ovšem o důkaz absolutní. Je proto třeba hodnotit jej stejně jako jiné důkazy, zejména z hlediska dostatečnosti podkladů, vnitřní logické provázanosti a z hlediska metodologického, tj. jaké metody znalkyně užila a jakou míru objektivitu tyto metody vykazují (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.10.2022, sp. zn. 7 Tdo 800/2022). Dle názoru soudu ovšem znalkyně nebyla schopna své závěry před soudem přesvědčivě obhájit. Znalkyně problémy poškozené zcela dostatečně nekonkretizovala, ale podala je spíše obecně, rovněž nebyla schopna určit příčinu vzniku posttraumatické stresové poruchy, kdy v tomto ohledu nevypovídala konzistentně – ve znaleckém posudku za příčinu označila trauma vyvolané fyzickým a psychickým týráním, zatímco před soudem uvedla, že k rozvoji posttraumatické stresové poruchy u poškozené došlo v důsledku jejího znásilnění obžalovaným (uvedené však nikterak nevyplynulo z dokazování, kdy sama poškozená P. F. mladší sexuální jednání obžalovaného nevnímala nikterak úzkostně a pouze popisovala, že se jí vrací nehezké vzpomínky na neumyté přirození obžalovaného). Znalkyně rovněž nekonzistentně popisovala příznaky posttraumatické stresové poruchy u poškozené, takže např. projev spočívající v nedůvěře k mužům a v neschopnosti poškozené navázat plnohodnotný partnerský vztah uvedla až v doplňku znaleckého posudku, který zpracovala více než rok od počátku onemocnění. Nehledě na skutečnost, že poškozená v té době zrovna měla nový vztah s mužem. Před soudem znalkyně nicméně zcela nelogicky uvedla, že toto omezení v partnerském životě je hlavním projevem posttraumatické stresové poruchy u poškozené.

84. Uvedené však dle názoru soudu není v souladu s tím, co poškozená P. F. mladší uváděla u hlavního líčení. Poškozená uvedeným způsobem jako znalkyně své obtíže nepopisovala, kdy dle názoru soudu některé závěry znalkyně nebyly validní, například lze uvést, že znalkyně popisovala jako jeden z projevů, že si poškozená nebyla zvyklá na sebe kupovat oblečení, neuměla si udělat nákupem radost. Uvedené však nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, naopak je zřejmé, že poškozená v soužití s obžalovaným měla finanční nouzi, kdy často neměli na uspokojování základních životních potřeb. Uvedené však není možné přičítat pouze k tíži obžalovanému, nýbrž to byla komplexní rodinná situace, která započala dříve, než započalo projednávané jednání obžalovaného. Uvedený závěr znalkyně soud tak nepovažuje za validní. Stejně tak závěry znalkyně byly dle názoru soudu zcela obecné, kdy znalkyně nedokázala popsat intenzitu a četnost konkrétních projevů poškozené P. F. mladší.
85. Z uvedeného dle názoru soudu vyplývá, že poškozená P. F. mladší trpěla v době po projednávaných událostech psychickými obtížemi, kdy se mohlo jednat o posttraumatickou stresovou poruchu. Uvedené obtíže se projevovaly jí uváděným strachem s obžalovaného a částečně i mužů, má novou známost a nemá k němu důvěru, myslí si, že jí chce využít. Obtížně snášela kritiku a názorový nátlak. Měla noční můry a živé sny. Nemůže slyšet jednu hudební skladbu, kterou má spojení s obžalovaným.
86. Dle názoru soudu uvedené obtíže patrně přetrvávají, nicméně aniž by chtěl jakkoli soud devalvovat nebo bagatelizovat obtíže a prožitky poškozené P. F. mladší, které byly dle jeho názoru nepochybně značné, nelze při uvedeném důkazním stavu jednoznačně dospět k závěru, že obtíže poškozené měly po dobu minimálně šesti týdnů projev vážné poruchy zdraví. Soud v daném případě vycházel zejména z výpovědi poškozené P. F. a její rodiny. Ostatně dle názoru soudu ani závěry znalkyně co do rozsahu a intenzity psychických obtíží by pro

závěr o vážné poruše zdraví nepostačovaly. Z uvedeného důvodu také soud nepřistoupil k zadání dalšího znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, který by nedostatky posudku provedeného odstranil. Soud také nechtěl poškozenou opětovně viktimizovat dalším znaleckým vyšetřím, které nebylo dle jeho názoru pro posouzení skutkového stavu a rozhodnutí o vině a trestu obžalovaného nezbytné.

87. S ohledem na uvedený skutkový stav pak soud upravil popis jednání obžalovaného v uvedeném rozsahu.
88. Oproti tomu tedy soud obhajobu obžalovaného jako účelovou a jeho výpověď shledal z velké části nevěrohodnou, neboť je jednak vyvracena výpověďmi svědkyň, ale je v rozporu i s dalšími ve věci provedenými důkazy. Soud vnímá jako zásadní chápání obžalovaného nastalé situace, kdy obžalovaný sice popisuje konflikty v domácnosti, vnímá je však jako vzájemné a bagatelizuje svůj vliv na jejich vyvolávání. Obžalovaného sice do určité míry uznal své nevhodné chování vůči poškozené nebo její matce, obratem ovšem dodal, že byl opilý a nic z toho nemyslel vážně. Dále uvedl, že mnohdy s hádkou začala sama poškozená. Taký mu sprostě nadávala a škrábala ho a jinak ho fyzicky napadala. Jinými slovy, obžalovaný popíral, že by mezi nimi existovala asymetrie vztahů, která je nejtypičtějším znakem pro domácí násilí. Z provedeného dokazování přitom nic nenasvědčuje tomu, že by se role agresora a oběti mezi obžalovaným a poškozenou střídaly. Naopak je patrné, že iniciátorem rozhodující části konfliktů byl právě obžalovaný, které vyvolával především ze žárlivosti, mnohdy ale zcela bezdůvodně a z malicherných příčin. Obžalovaný skrz urážky, ponižování a zejména navozování pocitu strachu s poškozenou manipuloval, aby ji vůči sobě udržel v podřízeném postavení. Na tento závěr nemůže mít vliv skutečnost, že poškozená se za určité situace byla schopná bránit, neboť není nutné, aby oběť domácího násilí ihned bezvýhradně akceptovala takový model chování (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 8. 2022, sp. zn. 4 Tdo 650/2022). Poškozené nelze přičítat k tíži, že patologické jednání obžalovaného nedošlo tak daleko, že by mu byla zcela podřízená a byla vůči němu zcela bezbranná.
89. Obžalovaný se dále hájil tím, že se nejednalo o domácí násilí, neboť poškozená na něm nebyla ekonomicky ani situačně závislá, a naopak v tomto postavení se nacházel sám obžalovaný, když byl bez příjmu a bydlel u poškozené. Domácí násilí může mít mnoho forem, přičemž ekonomické násilí je pouze jednou z možných variant (dále např. fyzické a psychické násilí, sociální izolace oběti). Tyto formy nemusí být přítomny všechny zároveň a mohou se vzájemně prostupovat a proměňovat v čase (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.09.2019, sp. zn. 6 Tdo 1169/2019). Tím pádem, pokud se obžalovaný dopouštěl na poškozené fyzického a psychického násilí, je jeho námitka, že na ní byl ekonomicky závislý, z hlediska naplnění definice domácího násilí zcela podružná. Stejně tak lze přistoupit k námitce, že obžalovaný byl na poškozené závislý, neboť bydlel v rodinném domě, který vlastní její otec. Poškozená nebo její matka tak dle obžalovaného mohly jednoduše vyměnit zámky u rodinného domu a tímto způsobem zamezit společnému bydlení a páchání násilí ze strany obžalovaného. Z provedeného dokazování ovšem nevyplývá, že by poškozená vnímala tuto skutečnost tak, že by měla nad obžalovaným moc. Naopak je patrné, že obžalovaný u poškozené vyvolával a udržoval pocity strachu a méněcennosti, které byly dále umocňovány osobnostními rysy poškozené. Poškozená potom byla paralyzovaná strachem, že by se jí nebo její rodině obžalovaný pomstil, že by jí vzal děti, že by dům zničil nebo že by ji odsoudila jeho rodina. Poškozená pak jeho výhrůžky vnímala jako reálné a obávala se, jak by vypadal její život bez obžalovaného. V neposlední řadě nelze ze skutečnosti, že poškozená obžalovaného neopustila, resp. jej nevykázala ze společného obydlí, dovozovat, že jeho jednání nevnímala jako těžké přikopání. Uvedené platí o to více, pokud poškozená byla ve svém rozhodování omezena tím, že byla na obžalovaného navázána jejich dvěma společnými dcerami (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 11. 2017, sp. zn. 8 Tdo 1341/2017).
90. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za to, že obžalovaný se před soudem pokoušel své nevhodné jednání vůči poškozené bagatelizovat a nebyl schopen za něj přijmout

odpovědnost. Především se odvolával na skutečnost, že byl pod vlivem alkoholu a/nebo byl naštvaný, kdy pak říká věci, které nemyslí vážně. Dále se pokoušel vyvinut poukazováním na nevhodné chování samotné poškozené. Takovou obhajobu ovšem soud nemohl přijmout, kdy ji má z výše popsaných důvodů za vyvrácenou. Soud tak má provedeným dokazováním za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části tohoto rozsudku. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, byly pod vlivem alkoholu rozpoznávací schopnosti obžalovaného lehce sníženy a schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, a to měrou podstatnou; nebyly však vymizelé. Obžalovaný si byl vědom, jaký účinek na něj požitý alkohol měl, a byl schopen si alkohol odříct, avšak jeho schopnost ovládnout počátek požívání alkoholu byla podstatně snížena.

91. S ohledem na výsledky dokazování před soudem potom došlo oproti podané obžalobě k vypuštění některých částí děje. Dokazováním se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný pod různými hrozbami nutil poškozenou nebo její matku k tomu, aby jeho závadné jednání neoznamovaly na policii. Jak je uvedeno výše, z výpovědi poškozené a její matky nevyplynulo, že by obžalovaný pronášel výhrůžky újmou v přímé návaznosti na hrozbu přivoláním policie případně v návaznosti na vynucování jiného jednání. Rovněž jednání obžalovaného, kdy měl poškozenou přinutit k felaci, ač si měl být vědom jejího nesouhlasu, nemá oporu v provedeném dokazování. V neposlední řadě soud nezahrnul do popisu skutku, že by poškozená jednáním obžalovaného utrpěla PTSP. Na tomto místě soud považuje za důležité podtrhnout, že se v žádném případě nesnaží minimalizovat či jinak relativizovat psychickou újmu, kterou poškozená v souvislosti s jednáním obžalovaného jistě utrpěla. Na druhou stranu však má soud pochybnosti ohledně toho, zda u poškozené vzniklo uvedené psychické onemocnění, jak dlouho u ní trvalo a jak se projevovalo. Lze také připomenout, že i kdyby uvedeném onemocnění poškozená skutečně byla postižena, nikterak není možné konstatovat, že se jednalo o těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, neboť pro uvedené posouzení jsou důležité právě projevy daného onemocnění a omezení oběti v obvyklém způsobu života po nikoli krátkou dobu. Z výpovědi znalkyně však není možné uvedené dovodit a není možné uvedené omezení a jeho intenzitu dovodit ani z další provedených důkazů (výslechu poškozené P. F. mladší, P. F. starší, P. F.). Soud proto, i s přihlédnutím k zásadě *in dubio pro reo*, nezahrnul do popisu skutku následek v podobě PTSP, neboť má za to, že uvedené následek nebyl dostatečně prokázán.
92. Tak, jak bylo jednání obžalovaného v tomto řízení prokázáno, soud kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, činí-li tak po delší dobu. Z dokazování lze bez větších potíží uzavřít, že poškozená byla v předmětné době družka obžalovaného a jako taková by zřejmě pocítovala jím utrpěnou újmu jako vlastní, a lze ji tedy považovat za osobu blízkou ve smyslu § 125 trestního zákoníku. Stejně tak nečiní větší potíže naplnění definičního znaku společného obydlí, když ani nikdo nerozporoval, že obžalovaný s poškozenou spolu po dobu několika let bydleli v rodinném domě a vedli společnou domácnost. Stěžejní pro trestní řízení bylo určit, zda došlo k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu spočívající v týrání poškozené. Týráním se rozumí zlé nakládání s jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí, které se vyznačuje především vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti, a současně dosahuje takové intenzity, aby bylo schopno vyvolat stav, že ho osoba, která je takovému jednání vystavena, pocítuje jako těžké příkoří (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2005, sp. zn. 3 Tdo 1160/2005). Jednání pachatele je vždy potřeba posuzovat jako celek, neboť jednotlivé dílčí útoky samy o sobě nemusí být příliš závažné, ale až ve svém souhrnu mohou být způsobitelné naplnit znak „týrání“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 7 Tdo 342/2011). Podstatné je, že tyto útoky dosahují vyššího stupně hrubosti a bezcitnosti v kontextu daném konkrétními okolnostmi, za kterých k nim dochází, a to svou povahou, návazností, četností, opakováním, stupňováním, charakterem vzájemného vztahu pachatele a týrané osoby apod. Jednání obžalovaného splňuje

výše uvedená kritéria týrání, neboť obžalovaný poškozenou jakožto svou družku opakovaně urážel vulgárními výrazy, ponižoval ji, různými způsoby jí vyhrožoval, kontroloval ji, vynucoval si na ní nepřiměřenou poslušnost a fyzicky ji napadal, přičemž toto jednání mělo stupňující se a opakovaný charakter. Tohoto jednání se nad to dopouštěl po dobu několika let, a tím i s přihlédnutím k intenzitě a v kombinaci s psychickým a fyzickým násilím naplnil znak kvalifikované skutkové podstaty spočívající v týrání osoby po delší dobu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 3. 6. 1983, sp. zn. 5 Tz 14/1983, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1417/2016).

93. Okolnosti skutku a způsob provedení činu neposkytují prostor k pochybám stran naplnění subjektivní stránky trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 trestního zákoníku. Zákon u tohoto trestného činu předpokládá na straně pachatele zaviněné jednání ve formě úmyslu (přímého, či nepřímého), tzn., pachatel musí být v okamžiku týrání osoby ve společném obydlí nejméně srozuměn s tím, že tato osoba pocítuje jeho jednání jako těžké přikori, resp. psychické nebo i fyzické útrapy. V prokázaném jednání obžalovaného lze spatřovat zavinění nejméně ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského zdraví a klidného občanského soužití a pro případ, že takové porušení či ohrožení způsobí, s tím byl srozuměn. Ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku pak ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby postačuje z hlediska zavinění nedbalost ve smyslu § 16 trestního zákoníku, tj. obžalovaný nevěděl, že jeho jednání může být považováno za trvající delší dobu, avšak vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům o tom vědět měl a mohl.
94. V návaznosti na zjištěný skutkový stav došlo k úpravě právní kvalifikace, do které nebyla zahrnuta okolnost způsobení těžké újmy na zdraví podle § 199 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Ač je povaha, délka trvání a intenzita posttraumatické stresové poruchy otázkou znaleckou, to, zda je PTSP těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, je otázkou právní, o které rozhoduje soud (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.12.2016, sp. zn. 2 To 107/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19.07.2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31.05.2017, sp. zn. 8 Tdo 610/2017). Jak bylo výše uvedeno, z dokazování nevyplývalo, že by psychické obtíže poškozené tuto omezovaly v obvyklém způsobu života natolik, aby soud mohl učinit závěr o naplnění těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku.
95. I v případě, že by soud přijal závěr znalkyně o tom, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, k jejímuž rozvoji u poškozené došlo v důsledku jednání obžalovaného, neznamená to automaticky, že se jedná o těžkou újmu na zdraví (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.10.2014, sp. zn. 7 Tdo 1093/2014-25). Těžkou újmou na zdraví se podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění spočívající v postižení či újmě vymezené pod písmeny a) až i) ustanovení § 122 odst. 2 trestního zákoníku. Za těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku je třeba považovat určitou dobu trvající poruchu zdraví, spočívající ve vážné poruše zdraví nebo vážném onemocnění, které omezují způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 02.07.1980, sp. zn. 4 To 24/80; rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.01.1983, sp. zn. 6 To 39/82). V případě PTSP je nutné zkoumat nejen, zda tato porucha trvala delší dobu (alespoň šest týdnů), ale též zda se minimálně po tuto dobu projevovala jako vážná porucha zdraví, resp. zda poškozenou vážným způsobem po tuto dobu omezovala v běžném způsobu života s uvedením, zejména jak přesně PTSP zasahovala do zvyklostí poškozené, obstarávání jejích životních potřeb či uspořádání sociálních poměrů (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.01.2020, sp. zn. 8 Tdo 1486/2019). V tomto konkrétním případě bylo přitom zjištěno, že poškozená v době, kdy u ní mělo dojít k rozvoji PTSP, docházela do práce, doplňovala si vzdělání, byla schopná postarat se bez větších problémů o sebe a o dcery, následně navázala i nový partnerský vztah. Jestliže poškozená trpěla nějakými obtížemi, nejednalo

se zjevně o obtíže tak závažné, aby pro ně vyhledala odbornou pomoc, ať už ve formě psychiatrie, nebo psychoterapie. Využívala sice služeb intervenčního centra, nikoliv však těch terapeutických, ale její hlavní motivací pro spolupráci bylo provedení opatrovnickým řízením. Soud s přihlédnutím k teoretickým východiskům výše uzavírá, že i kdyby měl za prokázané, že u poškozené došlo k rozvoji PTSP, a to v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, nepředstavovala by tato porucha vážnou újmu na zdraví ve smyslu § 122 trestního zákoníku.

96. S ohledem na prokázaný skutkový stav pak byla po úpravě popisu skutkového děje v souladu s návrhem státního zástupce vypuštěna právní kvalifikace zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. V daném případě se soud ztotožnil i z jeho argumentací, kdy je patrné, že k určitému jednání docházelo, soud však má za to, že jednotlivé případy nepřesáhly mez jednání, za které je obžalovaný tímto rozhodnutím odsuzován, jak bylo shora popsáno.
97. Dle názoru soudu s ohledem na povahu jednání obžalovaného, který neustále v poškozené P. F. mladší udržoval výhrůzkami i násilím strach, dával jí najevo její podřízenost jemu a vyžadoval do jisté míry její poslušnost, nelze jeho jednání ani kvalifikovat jako přečin nebezpečného vyhrožování ve smyslu § 353 odst. 1 trestního zákoníku, neboť dle názoru soudu je tato právní kvalifikace konzumována užitou právní kvalifikací zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.
98. Při stanovení druhu a výše trestu soud postupoval podle obecných hledisek pro ukládání trestů, daných § 39 a následujících trestního zákoníku, přičemž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, povaze a závažnosti spáchaného činu, poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. V případě obžalovaného soud neshledal polehčující okolnost, kdy dle názoru soudu absentuje zejména sebereflexe obžalovaného. Nelze také přehlédnout dřívější odsouzení obžalovaného, a byť se jedná odsouzení za druhově odlišnou trestnou činnost, je patrná jistá neúcta obžalovaného ke společenským pravidlům. Soud však nemůže také přehlédnout chování obžalovaného v době po rozpadu vztahu s poškozenou P. F. Obžalovaný má rodinné zázemí spočívající ve dvou nezletilých dětech, o které pečuje dle domluvy s poškozenou P. F., přičemž k uvedenému se také poškozená vyjadřovala, a to kladně. Je vidět tak v tomto ohledu, že přeci jenom obžalovaný dospěl k určité sebereflexi a ve vztahu k dětem se nyní chová příkladně. Je také patrná určitá změna postoje, kdy si obžalovaný připustil svůj problém s alkoholem a v současné době abstnuje. Soud tak dospěl k závěru, že v projednávaném případě je namístě, i přes splnění podmínky k uložení trestu nepodmíněného, dát obžalovanému zcela výjimečně poslední šanci, aby se pokusil vrátit zpět k řádnému životu a začlenit se do společnosti, a proto zvolil trest prozatím podmíněně odložený jeden rok nad spodní hranici trestní sazby, byť podmínky pro podmíněné odložení jsou ze strany soudu již zvoleny s ohledem na trestní minulost a osobnost obžalovaného velmi přísným způsobem. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by dle názoru soudu v současnosti znamenalo také další trest pro poškozenou P. F., které je obžalovaný s výchovou dětí nápomocen. Soud má za to, že lze působit ještě výchovně i trestem mírnějším, kdy by obžalovaný měl myslet především na své nezletilé děti, neboť odloučením spojeným s výkonem trestu budou trpět také ony. Lze v tomto ohledu uvést, že je i v zájmu společnosti, aby obžalovaný dostal svým závazkům ve vztahu ke svým nezletilým dětem, přičemž trest, jenž byl soudem vyměřen, tyto okolnosti reflektuje. Na obžalovaném tak bude, aby se zcela zdržel požívání alkoholických nápojů, jako spouštěče deliktního jednání. Skutečnost, že alkohol nepožívá, bude pak v rámci dohledu obžalovaný prokazovat probační a mediační službě. Stejně tak bude na obžalovaném, aby vyhledal odbornou pomoc s ohledem na své dlouhodobé závadné chování, k čemuž mu dopomůže také uložené ochranné léčení. Zejména za účelem znovunalezení pracovních návyků, nalezení úcty ke společenským pravidlům a vhodnost chování k okolním osobám, pak byla také obžalovanému uložena povinnost podrobit se vhodnému programu sociální výchovy a převýchovy, která by mu měla pomoci v opětovném začlenění do společnosti. Stejně tak bude obžalovaný povinen splácet jím způsobenou újmu. Ke schopnosti

újmu hradit pak bude obžalovaný povinen dokládat probační a mediační službě své příjmy a výdaje. Obžalovaného tak lze touto formou upozornit, aby důsledně plnil své povinnosti a to i ty, které nejsou stanoveny tímto rozhodnutím (např. vyživovací povinnost), neboť by v opačném případě bylo zřejmé, že podmíněně odložený trest neplní svůj účel a bylo by namístě rozhodnout o jeho přeměně na trest nepodmíněný.

99. Soud obžalovanému uložil ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní, jak bylo znalkyní navrženo. Soud přihlédl ke způsobu života, který obžalovaný vedl ve vztahu k návykovým látkám. Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, soud může uložit ochranné léčení, jestliže pachatel, který zneužívá návykovou látku, spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním, ochranné léčení však neuloží, je-li vzhledem k osobě pachatele zřejmé, že jeho účelu nelze dosáhnout. Všechny podmínky pro uložení ochranného léčení jsou dle názoru soudu splněny, je zjevné, že obžalovaný potřebuje odbornou pomoc pro to, aby se naučil nakládat se svou závislostí, a to i přesto, že v současnosti patrně pod tíhou probíhajícího trestního řízení abstinuje.
100. Ve vztahu k nároku poškozené zdravotní pojišťovny na náhradu škody (č. l. 388-391) soud přiznal České průmyslové zdravotní pojišťovně jí uplatněný nárok, neboť dle jeho názoru byl tento dostatečně prokázán předloženým vyúčtováním zdravotní péče. Z provedeného vyúčtování je pak zřejmé, že tento je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Soud tak přiznal za léčení zranění poškozené P. F. mladší České průmyslové zdravotní pojišťovně částku ve výši 2 346 Kč.
101. Ve vztahu k náhradě škody poškozené P. F. mladší je možné konstatovat, že tato svůj nárok přihlásila řádně a včas (č. l. 436). Poškozená doložila vyčíslení bolestného odborným vyjádřením. Soud si je vědom, že pokud se jedná o jednoduchou věc, pak postačuje pouze odborné vyjádření. V daném případě se však o jednoduchou věc zcela nejedná, a to zejména s ohledem na uplatněnou bolest psychickou, která souvisí s posttraumatickou stresovou poruchou. Jak je uvedeno výše s ohledem na dokazování soud nemohl uzavřít, že poškozená skutečně trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Dále pak nelze přehlédnout, že dle názoru soudu není pro posouzení uvedeného „bolestného psychického“ znalec erudován, ale bylo by nutné, aby patřičný posudek vypracoval znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. V tomto ohledu nelze odhlédnout ani od další nesrovnalosti předloženého znaleckého posudku, kdy k posttraumatické stresové poruše je přiřazen počet bodů zástupně jako diagnóza S 0620 (v daném případě dle názoru soudu není možné obě diagnózy považovat za analogické a přicházela by patrně v úvahu diagnóza S069 jako „jiné nitrolební poranění“). Z uvedeného důvodu tak soud přiznal poškozené P. F. mladší její nárok na bolestné pouze v rozsahu bolestného za poranění fyzické, které bylo v řízení prokázáno a přiznal jí částku 26 708,21 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne 23.03.2023 (den následující po prvním hlavním líčení, kdy se obžalovaný prokazatelně s nárokem poškozené seznámil) do zaplacení. Se zbytkem jejího nároku soud poškozenou v souladu s § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení občanskoprávní.
102. Pokud se pak jedná o ztížení společenského uplatnění, pak pro uvedené platí dvojnásob, že dle názoru soudu není zpracované odborné vyjádření dostatečné a dle názoru soudu je také nedostatečná erudice znalce, zvláště pokud měl posuzovat vliv PTSP (která má mnoho podob a projevů) na kvalitu života poškozené, což dostatečným způsobem nevyplývá ani z provedeného znaleckého posudku psychiatrického a psychologického. Uvedené se projevilo zejména ve skutečnosti, že dle názoru znalkyně psychiatricky MUDr. Lucie Závěšické, Ph.D. není stav poškozené P. F. mladší doposud ustálen, což dle názoru soudu vylučuje doposud uvedený nárok. Z uvedeného důvodu odkázal poškozenou s tímto nárokem v souladu s § 229 odst. 1 trestního řádu na občanskoprávní řízení.
103. Pokud se týká jiné nemajetkové újmy, pak v uvedené kategorii se odškodňují nepříznivá prožívání poškozenými, které nejde medicínsky klasifikovat, ale přesto jsou zásahem do osobnosti poškozených. Nelze však v této kategorii odškodnit obtíže spojené s utrpenou zdravotní újmou,

a to v rozsahu, v němž tyto zásahy do osobnostní sféry poškozené z povahy věci souvisí s bolestí, ani nemožnost věnovat se v obvyklé míře své práci či jiným zálibám a to jak krátkodobě (bolestně), tak dlouhodobě (ztížení společenského uplatnění). Soud tak v rámci jiné nemajetkové újmy odškodnil primárně to, že ze strany obžalovaného došlo k výraznému narušení soukromí a následnou ztrátu pocitu bezpečí a strach. Uvedenou jinou nemajetkovou újmu pak soud v případě poškozené ohodnotil částkou 80 000 Kč. K uvedené částce pak přiznal požadovaný zákonný úrok z prodlení, neboť i v této části dospěl k závěru, že požadavek poškozené je po právu. Ve zbytku nároku na jinou nemajetkovou újmu soud poškozenou ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Krajského soudu v Praze), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze rozhoduje nadřízený vrchní soud - Vrchní soud v Praze. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly. Odvoláním nelze napadat skutečnosti, které jsou součástí prohlášení viny obžalovaného.

Praha 18. května 2023

Mgr. Lukáš Barnet, v. r.
předseda senátu